

பிஸ்பில்லா ஹி

மு க வ ளை .

—(௧)—

என்து சகோதரான முஸ்லிம்களே !

வேதவாக்கியம், மெய்ஞ்ஞானப்பொருள் ஆதலால், இலக்கணம், இலக்கியங்களுக் கொவ்வாமையால், கதா யி நுந்தால் எனது சகோதரான முஸ்லிம்கள் கற்றோர் அங்கீகரிப்பாரென நூல் ஆசிரியன் கருத்து.

பிஸ்மில்லாஹி

சாற்றுக்கவிகள்.

—0—

மேலப்பாளையம். அத்தியடிதெரு
ஷாகுல்ஹமீதுப் புலவரவர்கள் இயற்றியது.

புகழரிதானவன் புகழோடு நிறைந்தவன்
புகலும்முஸ்லீங்கள் மனமிலே
அகலாமல் நின்றவன் ஆலத்தைப் படைத்தவன்
ஆதியின் சொற்படிக்கே
அகல ஆத்துக்குணை கொத்துவாப்பள்ளிரெண்
டாதிபால் கட்டிவைத்தோர்
அவர்நாமம் பீர்முகம்ம தவர்பேரன் சல்தானுல்
ஆரிபீன்பள்ளிகட்டி இகலிலாயோங்க அருள்
இன்பஞானக்கவிகள் மழைமாரி பொழிந்திட
மெத்தவும் தவகீர்த்தி யுடையோன்
சகலஒலி நாயகம் கௌதுமுகையதீன்
சற்குருவிக்கிருபையுண்டாம்
சாத்தியிக் கவிபோற்றித் துதித்திடும்
ஷாகுல்ஹமீது புலவனே.

ரவணசமுத்திரம், நெடுந்தெரு.
மஸ்தான்முகம்மதுநெய்நூர் அவர்கள் இயற்றியது

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருவளரும் ரவணசமுத்திரம்துஞ்
சிலவிடத்துஞ் செழுங்கற்பள்ளி
பிரியமுட னியற்றிய
பீர் முகம்மதெனும்
பெயருடையோர் பெருங்குலத்தில்
அருமையுட னுதித்த
முகம்மது முகையதீன்
சுந்தையசடகற்றி
ஒருவனருள் கொண்டியற்று
மெஞ்ஞானக் கவிகளெங்கு மோங்குங்
குருவளரும் முகம்மது நெய்நூர் மஸ்தான்
யின்சொல் வாக்கியமே.

முற்றிற்று

பிஸ்மில்லாஹி.

நூலாசிரியன்கருத்து.

வேறு.

பத்துக்கோடி நன்னூலுங் கற்றாலென்ன
பார்த்தவர்கள் பாதமது பணிந்தாலென்ன
சத்துக்குள் சடப்பொருள் நின்றாப்போலே
சார்ந்திருந்த பூரணத்தை யறியவேணும்
தத்துவத்தை நித்தம்நித்தம் அம்சிஸ்மாற்று
தன்னையின்ன ரென்றறிந்துகொள்ளும்
அத்திவேதந்தானாகி நிற்பாயாகில்
அரியாத பேரின்பம் அணுவிற்காண்பாய்
நித்தமுமே யென்மனமே மறந்திடாதே
நினைவும் மனதுமொன்றான வரவைப்பாரும்
பத்தியுள்ளோர் சல்பதிலே கண்டுகொள்வார்
புகரமஹுமுதிற் பார்த்துக்கொள்வோம்
சித்தமதில் முகம்மது முகைய்தினைக்காரும்மையா
செம்மலிறகுலுல்லாகிருபை

ஆமீன்

ஆமீன்

பிஸ்மில்லாஹி.

க லி ம ா அ க வ ல்.

—0—

லாயிலாஹா இல்லல்லாஹுவென்ற கோட்டையி
[லே
முகம்மதுற்றசூலுல்லாஹீஎன்ற பந்தமது இலங்கு
[ம்பாரும

காயில்லாக்கனியதுவே நடுவிலுண்டும்
காரண அஹமதுவே வலதுபுரம்
பூரணப்பாத்திமா யிடதுபுரம்
புண்ணியர் ஹுசைன் ஹுசைன் சந்திரசூரியராம்
ஒயாத இஷ்கதுவே அலியும்மாகும்
ஓர்மைபுடன் முகைய்யதினைஎன்றாவில்வைத்தேன்
ஒவ்வியத்தில் மௌனமாயிருந்துகொண்டு
தேயாத ஈமானுல் தெளிந்துபார்க்க
தெளிவான ஐவரையும் ஒளிவாய்க்காண்பேன்
காயில்லாக்கனியதுவை கண்டுகொள்ள
கயிருலே உயிரையும் கொருபான்செய்வேன்
ஹுவாலே ரூகையும் அணுவில்பூட்டி
குதுசியான ராஜாவை கண்டுக்கொள்ள
நல்லாகதவமுனிவர் சத்தமென்ன

தூலாசிரியன் கருத்து.

நலமான யாறஹீம் றஹீம்மென்று ஓதும்பாரும்
 பொல்லாத இபுலீஸ் மாய்கையெல்லாம்
 புகழாலே யழிந்துமே போகும்பாரும்
 சல்லல்லா நபியுடைய உமமத்தோரே
 சலவாத்துமுழக்கமது முழங்குதையா
 மாயாமல் மாய்ந்தோரே தானேபாரும்
 மஹுமுதின்வாசலிலே மதியூல்காணும்
 தேயாதாமானால் தெளிந்துபாரும்
 தீதார் ஐனுல்லா தெருசனையாம்
 ஆதாரம் மிஹுராஜி தொழுகையிலே
 அல்லுபக லொன்றாக மனதைப்பூட்டும்
 கோபமில்லா றஹுமானே யானரிய
 கொத்தவனேபாவமதைநீ பொருத்துகொள்வாய்
 நானாசைகொண்டுதான் நம்பிநின்றேன்
 நன்மைக்கருள்செய்வாய் யாறஹீமே
 தீனோரின்பிழைகளெல்லாம் நீபொருப்பாய்
 மஸ்தான் முகம்மது முகையதின் பிழைபகல
 ஆமீன்நீயே;

பிஸ்மில்லாஹி

ஆரிபின்மாலே.

(காப்புப்பதிகம்.)

அல்ஹம்தாய் நின்றதிரு பொருளைக்காண
அணுவணுவாய் நிறைந்ததுவை யணுவின்காண்க
அலிபுலாம் மீழ்மாய் வளர்ந்தமுத்தை
அணுவதி விருந்ததுவே காப்புதானே.

பூவான அலிப்திலே புகுந்துபாரும்
பூரணமாய் வந்தகுரு புதுமைதோணும்
மாவான கலிமாகில் மகிமைகாணும்
மஹ்முதின் வாசலிலே மதியே காப்பு.

தாத்ததுசிபாத்தாகி தனித்தது மலுஹராகி
காத்தது கருவுமாகி கலந்ததுஹுமாகும்[ஹிஹி
ஆத்துமாவில் நிறைந்தமுத்தே அல்ஹம்துலில்லா
ருஸ்திரமாய்நானறிவ சல்தான்முஹம்மதே காப்பு

அஹதாக வந்ததொரு பொருளைக்காண
அகமியமாய் நிறைந்ததரு சமதைநாடி
ஹுஹதாகவந்ததுவை உகந்துகொண்டேன்
உண்மையதி விருந்ததுவே யுருதிகாப்பு

ஒன்றிலு மடங்கா பரம்பொருளே
உண்மையுடன் யாரளிநுந் துநன்மைகாண்பேன்
நன்றான மஹ்முது கண்ணாடிக்குள்
நலமான முஹம்மதுவே காப்புதானே

ஒன்றான அல்லாவை உகந்திருந்தேன்
ஓர்மையதில் அஹமதுவை முன்னிருத்தி
வண்டானவாசியிலே யானறிய
வள்ளலிறகூவிலலா வடிவே காப்பு.

சத்தாக நின்றதிரு பொருளைக்காண
சமதாகவந்ததுவை சரத்தில்பாரும்
வித்தான ஹம்சதுவை முன்னிறுத்தி
விதியின் பயனறிய மதியே காப்பு

திருவான அழகிலே மனமேபாரு
தீன்தீன்முஹம்மதுவின் கோலங்காணும்
கருவான வாசியிலேதழுவிநிலு
ஹாமீன் முஹம்மதுவே மூமீன்காப்புதானே.

எங்கெங்கும் ஒர்பொருளாய் இலங்குகின்றமெய்
கங்குல்பகாவில் நின்றிலங்கும் [பொருளே
திங்கொளாளிவே முஹம்மது முஹிதீனுக்கு
சங்கையுடன் ரக்ஷித்தானும் சர்குருவே காப்பு

காப்புப் பதிகம் முற்றிற்றி.

பிஸ்மில்லாஹி

ப த ந் க ள்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி தாளம்-ஆதி
பல்லவி.

நாட்டப்படிக்கெனக்குதவிசெய்வாய்
றகுமானே யுன்னருள்பெற (நா)
அனுபல்லவி

கேட்டபடியெனக்குக் கிருபையுடனேதாரும்
வாட்டமில்லாணைத்தேடி நாட்டமுடனேதொழும்
சரணங்கள்

அம்சை வகுக்கமுன்னே நம்சாகநின்றோனே
தம்சொல்லாஹினு லென்னைப்படைத்தோனே

கூட்டைப்படைக்கமுன்னே குன்றஹுதாத்தாகநி
ன்றோனே
குன்னென்றசொல்லால் குல்லும்அமைத்தோனே

கவிமா அமைக்கமுன்னே கருணையாய்நிறைந்தோ
ஹாலிக்குல்மஹுலுக்காட்சிதருவோனே [னே

சமலதவகுக்கமுன்னே சார்ந்தஅஹதானோனே
சாகாமற்செத்தவற்கு சாயுஜ்ஜியமானோனே (நா)

படைப்புபடைக்குமுன்னேபகரமாய் நின்றோனே

படையுண்டகோலத்திற் பகர்மாய்வந்தோனே

உம்முல்குராஆன லென்னைபடைத்தோனே

நன்மைக்கரசரை யென்னிலமைத்தோனே (நா)

ஆத்தில்கித்தாபென்ற ஓர்மைகொடுத்தோனே

ஒன்றுக்குள்ளொன்றான வுண்மைரகுமானே

லாவென்றகனியதில் ரகசியும்வைத்தோனே

இலாஹுல்முத்துலகில் விலங்கிடறகுமானே

ஹையுல்கைய்யுமாய்நின்ற கருணைறகுமானே

மெய்யில்மெய்யாய்வந்து மெய்யருள் முகம்மது

முகையதீனுக்கு (நா)

இராகம்-காம்போதி தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

எண்ணுமலெண்ணிமனம் உன்னிவரமீதில்

உருகுதே-நெஞ்சம் மிகவும் உருகுதேநெஞ்சம்

அனுபல்லவி

முன்னுலிலங்குவோனே முஷாகிதானிலறிவோனே

கண்ணினுற்காண்போனே கருணைஎன்றகுமானே

சரணம் துள்ளில்

ககனமற்றரசையும் காட்டும்றகுமானே

காணுமற்காண்கவே காட்சிதருவோனே

பூணுமற்பூண்ட புகழுமிரையோனே

புண்ணியர் கல்வினிற் புகழுடன் நின்றோனே

பின்முடிக்கு

தாதாயெங்கள் தருமர்நபிபாதம் (தா)

தா ஹாநன்னபி யருமையிறசூலாம்

ஆகந்தெளிந்திட யணுவதைக்கண்டிட

மோகமேகொண்டிட முத்தியேபெற்றிட (எ)

இன்பக்கடவில்முழ்சி றயருள்தங்கிடவே

நம்புஞ்ஜம்ஹுத்தியே அம்புக் கணையதுபோல்

நம்புமுஸ்லீங்களே துன்பந்துயரம்போமே

இன்ப மஹுமுதைத்தேடி இணங்கிக் குன்ஹு

[தாத்தைநாடி

முன்னே கண்ணினிலணுவாக்கடி என் கண்ணே

[கல்புக்குள்வாடி

துள்ளல்

அருமைவடிவாம் அஹமதுதானே

அண்ணலும் அணுவதுந்தன்னிலேகாணே

அருவயருவியில்லான் ஆதியுந்தானே

ஆதாரமாகவே அஹத்ததிற்கானே

தாதா

ஐனமாத்தவல்லுதம்மவஜ்ஹுல்லாவின் [யெங்கள்

பயனையறிந்துகொள்ளுங் கைறுஞ்ஷார்நும்மறிய

ஹாமீமுகம்மதேவிள்ளும் கணக்கறிந்தபெரியோ

[ரே

காணும்ஐனிடையிற்கண்டுதாழுதுகொள்ளும்

கருத்தாலறிந்துசொல்லும்தாயுங்காயுமாரில்லும்

துலங்ஹு அம்ச து யிணங்கிவா வா
 நலங்கொள் ளீ மாணை யுநிந்திடே ஹாஜா
 இலங்கும ஹுமூதே என்னையா ள் ஹாஜா
 மயங்காமல்காரு மன்னரேநேசா தாதா
 லகத் துலகல்இன்சானபி ய் அஃசனித்தகவினென்
 பயனையறிந் துகொள் ளீர் தன்னையறிவதற்காய் [ந
 தராதரமாய்பிரித்தான் உண்மைசிர்மைத்தான்
 உன்னையறியாப்பாவம் உடையோனுக்கேவினோத
 என்னைப்படைத்தகோவீ ஏகஎன்பிராரீயே [ம்
 (துள்) மீழுக்குளிருந்திடும் மிஹு ஹுஜாதா
 மர்னுக்கானந்த மஹுமூதேவாவா
 ஆணுக்கும்பெண் ணுக்குமணுவ துநேசா
 தீனுக்கும்பகரமேதினெங்கள் ஹாஜா தாதா
 இல்மில்லகினதிலையிருந்தாடுஞ்
 குஸ்திரத்தை இணங்கியறிந் துகொள்ளும்
 (துள்) ஐனிலெகினதிலே அணுவானசிர்துவை
 இனிஅறிந் துபுகழ்ந் துநில்லும்
 ஹக்குல்கினதிலே கமாலியத்தைத் தெரிந் து
 கண்டுதொழு துகொள்ளும்கருத்தாலறிந் துநில்லும்
 காலிக்குல்மஃ ஹக்கில்கருணையேவாவா
 ஆலிமுல்பஷ றநீயணுவ துஆஜ்
 ஆதாரமிகுறாஜி அஹததில்தாதா
 ஆனந்தகலிமாவில் ஹம்ச துநேசா
 தீனில்முகம்மதுமுஷயதீனுக்குதிடம்தரும்வாசா
 தாதாயெங்கள்

முகையதீன் ஆண்டவர் துதி

அகவல்—வேறு.

காமிலின்கைபிடித்தால் கடும்பாவந்தானோடும்
மூமீனைக்கண்டாக்கால் மூதேவித்தனமாரும்
ஆமீனையறிந்தாக்கால் அரும்பிழையுந்தானகலும்
யாமீமைக்கண்டாக்கால் கேள்விமிகக்குறையும்
ஆசிபீனையடுத்தாக்கால் அதிகத்தவங்கிடைக்கும்
ஆலீமைத்துடர்ந்தாக்கால் அறிவுமிகவுண்டாம்
மூமீன்கள்நிலையதிலே யான்புகுந்து
எங்கள்முகம்மதிருகூலையானறிய
ஜாமீயியானகண்ணே சர்குருபாமுகையதீனே

வேறு.

[ம்

குதுபதுவைக்கண்டாக்கால் குபிறதுவுந்தானகலு
குதுபதுவின்கைபிடித்தால்மணமானகமாணைத்தா
குதுபதுவின்குபதேசம்பெற்றாக்கால் [ன்காட்டும்
வுடன்சொதி தானறிவோம்

குதுபதுவை பின்சென்றாக்கால் குதறத்துதாங்கி
குதுபதுவைநம்பிமிகயிருந்தாக்கால் [டைக்கும்
நல்வழியில்நாம்கேசுவோம்

குதுபதுவேகுபிர்களை யகற்றுதற்கு

குறிப்பானமந்திரமே வுரைப்பீரையா
மதிப்பில்லாஹுமாணை மஹுமூதிந்காண்பதற்
விதியறியமதிகாண அமுதம்வூட்டும் [கு

கெதிபெற முகம்மதுமுகையதீனுக்கு

உங்கள்கிருபையுண்டாம் மூமீன்

முகையதின் முஞ்சாத்து

காப்பு.

மெய்ப்பொருளே மெய்யருளே
மேலவனின் தன்னழகே
ஹையத்தாய்நின்ற கருணைப்
பெரும்பொருளே
வையகமெங்கும் வல்லபச்செங்
கோல் நடத்துமாத்ரி
ஐயமில்லா பரம்பொருளே ஒன்னழகு
முகையதின் கிருபைவேண்டும்.

தொங்கல்.

திருவிலுருவாக நின்றமுத்தே
தீனோர் புகழ்ந்திடும் நாயகமே
குருவின் குருவான குலக்கொழுந்தே
கூட்டியெனை யாளு முகையதீனே.

அல்ஹம்தாய்நின்ற ஐந்தெழுத்தை
அல்லா தனைக்காணஓரெழுத்தை
வல்லோ னருள்பெற்ற குருமணியே
வருந்தினேன் யானும் யரையும்பீரே.

ஆர்பீன்மாலை முதற்பாகம்.

0 9

காட்டிவைத்திடு முத்தேதாரிவை
கருணைமுகம்மதின் கோலங்காண
நாட்டிவைத்திடும் என்ஈமானிலே
நயனத்திடையிலே காட்டும்பீரே.

வல்லோன்குதறத்து அமானிதமாம்
வருந்தியறிந்திட சுல்பில்காட்டும்
எல்லேசுரத்து நஹ்மானிலே
இலங்கும்பொருளதைக் காட்டும்பீரே.

திருவாய் நின்றதை மனமறிய
தெளிவா யமைந்ததை ஐனில்காண
ஒளிவாய் வந்ததை முன்னிருத்தி
ஓர்மையில் காட்டும் கவுதொலியே.

திற்கெழுத்தானதை முன்னிருத்து
உருக்கெழுத் தானதை மனதில்பூட்டு
சுருக்கெழுத்தாடேலபான் உருபடுத்த
சுல்தான் நன்னஸீரூவில் காட்டும்பீரே,

முகம்மதாகிய நாவில்ரெண்டை
மூலகருவென்றும் சரத்தில்பூட்டு
நன்மையாகிய நூத்தியெட்டை
நலமாம் ரூஹிலே தழுவிக்கட்டு.

தாலுமீமது ஒன்றாய்ப்பூட்டும்
 எளைஞகிலே தழுவிக்கட்டும்
 கோலகவிமாவில் ஹம்சைக்கார்ட்டும்
 குதரத்தானது முகையகீனே.

ஆதியின் நாட்டமே விதியுமாகும்
 அடியார் நாட்டமே மதியுமாகும்
 விதியும் மதியுமே கொடுத்தஹக்கை
 துதியில் காட்டிடும் கண்மணியே.

நானில்வாபதுயமைந்ததுபோல்
 தாறில் இலாஹியை காட்டும்பிரே
 ஆணில்பெண்ணது அமைந்ததுபோல்
 அல்லாதனைக்காண நான் பிறந்தேன்.

காபுமீமுமே பொன்றாய்ப்பூட்டும்
 கருணை ஆதத்தினமுகைக்காண்க
 கரபகௌசையிதுநடுவில்
 கலந்த மலரது முகைகீனும்.

பூவில்வாசம்போல் பொதிந்துநின்ற
 பூரணமான தாத்துல்லாவார்
 பூவாமலி பதில்புகுந்துபாரும்
 புகழும் முகைபதின் தன்னைக்காண்க.

காரியக்குஞ்சொல்லைக் கேட்டுயான்
காரணகுருவை கண்ணீல்கண்டு
ஆறிவை யப்தாக்கி யானிருந்தேன்
ஆரிபாகிய முகையதீனே.

பூரணமானதை மனமறிய
புகழுறஹமத்தால் தியானம்பண்ணு
ஆளும்ரஹுமானை அறிவரல்பாரும்
அல்லாஅடியாரு மணுவில்காண்பார்.

அல்லும்புகலுமே யானினைத்து
அல்லாதனைக்காண மனமுருகி
பொல்லா இபுலீசுக் குணமகற்றி
போகும் வரூம்ஹாஹால் புகழ்மனமே.

இபுலீஸ் ஓதாதமந்திரத்தை
இல்லெனுந் தம்மீல் மனமுருகி
நபுசைகொருபான் செய்மனமே
நாயன்நாட்டம்போல் தான்கிடைக்கும்.

அவ்வல்கலிமாவில் மனதைவையும்
அணுவிலணுவதை கண்டுகொள்ள
தெளஹீதாகிய ஈமானுலே
தந்தபொருளதை தன்னில்காண்க.

கலிமாதனிலேதான் தொழுகையுண்டு
 கறுணைக்கலிமாவில் நோன்பும்உண்டு
 வல்லோன்கலிமாவிற சதகாஉண்டு
 வகையாம்ஹஜ்ஜியில் நில்மனமே.

காணிக்கைவைத்தேன் யென்சிரசை
 கருணைரஹுமாணை சுஜுதுசெய்வேன்
 பேணித்தருவிர்கள் உஜுததிலே
 பேரின்பமான முகையதீனே.

சுழியாம்வட்டத்தில் நின்றிலங்கும்
 சுடராய்நின்றது குதுசிராஜா
 ஒளியில்லொளிவான முகம்மதுவை
 உண்மைதனில்காட்டும் கண்மணியே,

ஐனில்நின்றது நூறுமாகும்
 அமைந்துயிருந்தது ஹஹுமாகும்
 ஐனிலணுவதை யானறிய
 பயனையறிவிக்கும் முகையதீனே.

ஹக்கும்ஹல்க்குமே ஒன்றுய்நிற்க
 கலந்தவாசியில் புதுந்துபார்க்க
 ஒக்கஆள்வோனை யானறிய
 ஓர்மைநிலைதாரும் முகையதீனே.

கலிமாவின் தோலம்நானெடுத்தேன்
கருணைபிஸ்மினை சிரசாய்காண்பேன்
கலியும்மாவதும் வொன்றாய்க்காண
கலக்கமகற்றிடும் முகையதீனே.

அச்சதிச்சைக்கும் மிடைநடுவில்
அன்பாய்விருந்திட அவுலியாவாம்
பக்ஷமாகிய குதுபுராஜா
பையன்முகம்பாரும் முகையதீனே.

ஆரிபீஞ்சொல்லது கண்ணாடியாம்
ஆனந்தஜெளகறை மனமறியும்
பாரில்குருசொல் விளக்குமாகும்
பாக்கியந்தந்தருள் முகையதீனே.

நபிக்கு அனந்தரக்காரரல்லே
நலமாம்ஹுஜ்ஜத்து யில்லா ஆலீம்
பஹ்முக்கடலான ஆலீமுக்கு
பணிந்துதஸ்லீம் யானுஞ்செய்தேன்.

சூற்றம்மில்லரி தறப்பொருவன்
குதாஅடியாருக் குற்றமுண்டு
கற்றறிந்திடும் பெரியோரெல்லாம்
பையன்பி மைகளை திருத்திக்கொள்ளும்.

பாடியவனுக்கு கருத்தேதென்று
 பார்த்த பெரியோர்க்கு பலகருத்தாம்
 நாடியவர்க்கு ஓர்மையுண்டு
 நாட்டிவைத்திடும் குலக்கொழுந்தே.

என்னிலும்பாவி யாருமுண்டோ
 ஒன்னில்லென்னையும் கொறுபாஞ்செய்தேன்
 முன்னையான்செய்த பாக்கியத்தால்
 பின்னேநடியுட உம்மத்தானேன்.

செய்யதுமுகம்மதுபாலன்யான்
 ஜெம்மலிரகுலின் உம்மத்தானேன்
 நல்லபாதையில் முகம்மதுமுகையதீனே
 நடத்திவைத்திடும் முகையதீனே.

முற்றிற்று

உடலறிசிந்து.

—0—

இராகம்-நாட்டை தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

பஞ்சணக்காவைப் பாருங்கள்

தினோர்களைல்லாஞ்

கன்சல்மஃபியாவில் கண்டுகொள்ளுங்கள்

அனுபல்லவி.

அஞ்சில் அறுதைத் தேடுங்கள்-அனுதினமும்

கொஞ்சம் அல்ஹம்தை யோதுங்கள்

சரணம்

உச்சிமலைநேர்கிழக்காம்

உந்திமலைநேர்மேற்காம்-அது

வைத்தபொருள் வலம்புரிக்கும்

வகையான தென்மேற்காம்-இனி

இச்சைதரும் இடம்புரிக்கும்

இயல்பான வடமேற்காம்-அது

துள்ளல்

தச்சனில்லாக் கோட்டையது

தான்சைமந்த வீடுமது

பகஷ்டுள்ள கல்புமது

பாரச்சுவற்கு அருள்மது-ஆளும்

எண்சாணுடலுக்குள்ளால்-அது
ஏகாந்தமாகவேதான் இலங்கும்பாரும்

பஞ்.

கொஞ்சம் பட்சேந்திரியங்
கூடிருக்கும் லாமலிபாம்
தஞ்சமான அல்ஹம்தாம்
தனித்திருக்கு முத்துலக்காம்
விஞ்சையான கூடதுவாம்
விளைந்திருக்கும் பீடமதாம்

துள்ளல்

காட்டுஞானக் கூட்டங்கூட்டிங்
கடுவாபுலி ஓட்டம்ஓட்டம்
வாட்டமில்லா முத்தொளியில் நாட்டம்நாட்டம்
வல்லோனைத்தானறியக் காட்டுங்காட்டும்-ஆளும்
எண்சாணுடலுக்குள்ளால்
ஏகாந்தமாகவேதான் இலங்கும்பாரும்

பஞ்.

அல்லாவானதஞ்செழுத்தாம்
அமைந்திருக்கும் பஞ்சேந்திரியம்-அது
ஒல்லாகிருபைபொண்டுநாமியாவாம்
உகந்துபேசுவதும் நாத்திக்காவாம்
வல்லாந்தன்னை காண
எல்லாம் அமைத்துவைத்தான்-அது

துள்ளல்

பொல்லாநாபியாவே ஒட்டம்ஒட்டம்
 போர்கும்வரும்நூறால் நாட்டம்நாட்டம்
 எல்லாம்மரசாளும் ஐனிடையில்
 அறியக்காட்டும் குதுசிநூறாம்-ஆளும்
 எண்சாணுடலுக்குள்ளால்
 ஏகாந்தமாகவேதான் இலங்கும்பாரும் பஞ்

குத்தாகநின்றதுவே நுகத்துமாச்சு
 நடி யிருந்த அலிபதுவும் வித்துமாச்சு-அது
 சித்தாகநின்றதுவே மீழுமாச்சு
 சேர்ந்திருந்தகோலமது ஆதமாச்சு-அது
 முத்தாகநின்றதுவே ஒளிவுமாச்சு
 முத்துலக்குவாசலிலே அறிடலாச்சு

துள்ளல்

சல்பானபாதையிலே கூட்டம்கூட்டம்
 சூழ்ந்தவினேதானகன்று ஒட்டம்ஒட்டம்
 சூனியகுதுசிதனில் நாட்டம்நாட்டம்
 சூழ்ந்திருக்கும் நுபுவத்தில்காட்டுங்காட்டுங் ஆளும்
 எண்சாணுடலுக்குள்ளால்
 ஏகாந்தமாகவேதான் யிலங்கும்பாரும் பஞ்

பச்சனிரம் பவழனிரம்
 பார்த்தவர்க்கு முத்துநிறம்

ஒக்கநிறம் ஆதத்திலே

உகந்தவர்க்கு ஹக்குமாகும்

பக்கநிறம் மஹுமுதிலே

பார்த்தவர்க்கு ஐனென்றஒளிவுமாகும்

துள்ளல்

தெளிவான பாதையிலே கூட்டங்கூட்டம்

தேடியறிந்திட நாட்டம்நாட்டம்

அழிவில்லாறஹுமாணை காட்டுங்காட்டும்

அல்லா அமானிதத்தில் முகம்மதுமுகையதீனுக்கு

நாட்டம்நாட்டம்-ஆளும்

எண்சா னுடலுக்குள்ளால்

ஏகாந்தமாகவேதான் இலங்கும்பாரும்

பஞ்

இ ஸ் லா ம் நி லை.

இஸ்லாம் கிரசது கவிமாவாகும்
 இஸ்லாம்கண்ணது தொழுகையதாம்
 இஸ்லாம்முகமது நோம்புமாகும்
 இஸ்லாம்மனமது சதக்காவாகும்
 இஸ்லாம்நாட்டமே ஹஜ்ஜியாகும்
 இஸ்லாம்வாழ்வது சபுருமாகும்
 இஸ்லாம்ஹாலது ஒழுக்கமாகும்
 இஸ்லாம்கையது குடையுமாகும்
 இஸ்லாம்செயலது இரக்கமாகும்
 இஸ்லாம்முடிவது மௌனமாகும்
 இஸ்லாங்குலத்தோரே கேளுமினி
 அஸ்லைஅஸ்ஸிலே அறியவந்தோம்
 அஸ்ஸியத்தானதை முமீன்காண்பார்
 நஸ்லாங்குபிறது அகண்டுவிட்டால்
 நாயன்நாட்டம்போல் தான்கிடைக்கும்
 நஸியத்துசெய்யும் பெரியோரெல்லாம்
 நல்வழியில்லென்னை கண்டுகொள்ள
 வசிலாய்நின்றஹ்த யானறிய
 வழியாம்பாதைஹுல்லாவாம்
 ஒளிவில்ஒளிவரக நின்றிலங்கும்
 உண்மைமுகம்மதே முகம்மது முகையதினை காரு

சுமான்சிறப்பு.

சுமான்சிரசது குதுசியாகும்
 சுமான்கண்ணது ஐனுல்லாவாம்
 சுமான்முகமது குல்ஹுவல்லா
 சுமான்ஜினத்து கலீம்வாகும்
 சுமான்உயிரது தீஹ்மாகும்
 சுமான்உடலது இன்சானாகும்
 சுமான்கையது கயிறுமாகும்
 சுமான்ஹாலது சபுருமாகும்
 சுமான் தனக்குமே யிமாழுமென்ன
 இமாமையறிந்தோரே யென்னசொல்வென்
 சீமான்நபியுல்லா வும்மத்தோரே
 சிற்பையறிந்திட தன்னைக்காட்டும்
 தேமாங்கனியான பராபரத்தை
 தினமுங்காணுமே சுமானிலே
 ஆமாபென்றுமே யானிருந்தென்
 அழகாயெனயானும் யாறசூலே
 சுமானுடையோரே சீமானாகும்
 இல்லந்தெளிந்தோரே முக்கம்மிலாகும்
 பூமானைகாண்க முக்கம்மது முகையதீனுக்கு
 புரணகினைதருவாய் யாறஹீமே.

கண்ணின் விபரம்.

விருத்தம்.

கண்ணதுவேஎட்டாங் கருத்துடனே யறிவதற்கு
கண்ணதுவேயொன்றும் கலந்தமதிதாலாகும்
கண்ணதுவேரண்டாம் கருணையுள்ளமீமாகும்
கண்ணதுவேமூன்றும் கலந்தபொரிலாமாமே
கண்ணதுவேநாலாங் நாட்டமுள்ளஹையாகும்
கண்ணதுவேஐந்தாம் நான் அலிபுநாறுமே
கண்ணதுவேஆறாம் மதிசந்திரன்சத்தாகும்
கண்ணதுவேஏழாம் வலம்புரிமத்தாமே
கண்ணதுவேஎட்டாம் கலக்கமற்றஹம்சாகும்
வட்டமுள்ளவடிவதிலே திட்டமுடன்றம்சாகும்
பட்டிப்பார்க்கக்கிடும்து இலங்கும்நார் ஐனாகும்
திட்டமுடன் அறிவதற்கு தெளிவான ஒளிவாமே
எண்சாணுட லுக்குள்ளால் இலங்கும்பார்ஐனாகும்
தஞ்சம்ஒன்பதாம்வாசலிலே தழுவியவட்டம்சுழி
[யாமே

பஞ்சாட்சர்த்தில் பதித்திருந்தவெண்கடரை
நஞ்சரவீதிப்பார்க்க நலந்தரும்வழியாமே
அஞ்சம்ஒன்றாகி அணுவணுவாய்நின்றிலங்கும்
கெஞ்சம்முகம்மது முகையுதினுக்கு
ஒன்கிருபைபெற ஆமீன்நீயே.

ஐன்கலிமாச் சித்தி.

இராகம்-காம்போதி தாளம்-ரூபகம்

ஐன்கலிமாவும்மென்னடி-யதை

அறிந்தவர்க்குப் பயமில்லடி

ஐனுல்ஹக்குமென்னடி-யதை

தெரிந்தவர்க்குப்பலனுண்டடி

ஐனுல்லாவை நீபாரடி-யதை

உணர்ந்தவர்க்கு ஆதியாமென்றோதடி

துள்ளல்

ஐனது அலிபது தானது நுகத்தி

மீமது வோயது மேனிடும் ஹுவது

நானது நீயது நாடிய ஹம்சது

ஆதியது அணுவது அடங்கலும் உகந்தது

கோனது குறிப்பது கூடிடுங் குதுபது

முடிக்கு

பாருமே ரதந்தாருமே என்னை

யாளுமே பாவம்ஓடுமே

பாதுஷாமுகம்மதே யென்முகம்வாருமே

வள்ளவிரகூலாகத்தோனுமே

ஐன்

ஐனதுக்கப்பாலென்னடி-யதை

தெறிந்தவர்க்கு குதுசியாமென்றோதடி

ஐன்துக்குள்ளாலென்னடி-அதை
அறிந்தவர்க்கு றம்சென்றுகூரடி
ஐனதில் ஆள்வதாரடி-மனமே
உணர்ந்தவர்க்கு றம்சாரடி

துள்ளல்

தானது தனித்தது மானது மதியது
ஆனது பெண்ணது அமைந்தது லாஹிது
வானது வந்தது வணங்கிடுஞ் சத்தது
காணுது கருத்தது காரணப் பொருளது
தோணுது துலங்குது துய்தான நடியது

முடுக்கு

பாருமே கதம்தாருமே மையல்தீருமே
மஹுமூதே என்னையாருமே
வாருமே வள்ளலிரகூலாகத் தோணுமே ஐன்
தேமாங்கனியமென்வடி-யதில்
தெவிட்டாப்பொருளைப்பாரடி
தேயாஈமானில்நில்லடி-யதில்
மறகாத்தியானம் பண்ணடி
கனியாகநீன்றதென்னடி-யதில்
காஷிகாணும் மெய்யாய்ப்பாரடி

துள்ளல்

தோணுமே அருள்காணுமே
துய்தாக அதுமெய்யாக

நீனுமே நினைவாகுமே
 நேசமே விசுவீசமே
 பூணுமே புகழில்காணுமே
 ஞானமே மவுனத்தியானமே
 காணுமே ஹாம்மாய்தோணுமே
 வேணுமே விசுவாசமே
 பாருமே மஹாமுத்தித் துலங்குமே

முக்கு

வாருமேகதம்தாருமே பயஹாம்பரே
 என்முகம்பாருமே பாதுஷாமுகம்மதே என்
 [னையாருமே ஐன்

மணிமந்திரமென்னடி - அது

மன்னோன்மாமணியைப்பாரடி

தொனிமந்திரமென்னடி - அது

துலங்கும்ஹைவைக் காணடி.

கணிமந்திரமென்னடி - நாம்

கலந்துவருவானதைப் நாட்டி.

துள்ளல்

மாமணி பூமணி மதித்திடா புகழ்மணி

தாமணி தம்மணி தரித்திட திருமணி

நாமணி நவமணி நாதாந்த அருள்மணி

கோமணிக் குருமணி குலாஹிய ஐண்மணி

ஹாமணி ஹம்ணி கலந்திருந்த ஹ்மணி
தின்மணி தினோர் புகழ்மணி

முடிக்கு

ஆமணிச்சித்து அமைந்ததுவித்து
நாமணிமுத்து நவமணிக்கொத்து
கோமணிப்பச்சை குருமணிஅதம்
கூடிநும்வலம்புரிச்சித்தே
நாடுமே மனந்தேடுமே
நம்பியரிந்திட நல்வழியில்சேருமே
பாருமே வள்ளலிரசூலாகத்தோணுமே ஐன்

அஞ்ஞானமகற்றி நில்லடி-அது

ஆறஞ்சிலொன்றைக் காணடி.

தையானைக்கண்டு கொள்ளடி-அது

தானமைந்த தலத்தைப்பாரடி

மெஞ்ஞானந்தன்னில் நில்லடி-அது

மேலோன்றஹம்த்தைக்காட்டும் வழியடி.

துள்ளல்

அப்பயனே மனதையோனே

ஹையுல்கையுமாய் நின்றோனே

மெய்யோனே மேலோனாய் ஆனோனே

தையானே தயாபரமானோனே

தானைச் கொண்டோனே

தாயும் தந்தை மில்லானே
 காணுமே மனம்பூணுமே
 வேணுமே விசுவாசமே
 ஞானமே யாரஹீமைக்காணுமே
 பூணுமே புகழால்பாருமே
 பூரணஐனுல்லா வாசுமே

முதிக்கு

வாருமே கதம்தாருமே
 பாதுஷா முகம்மதே
 என்முன்றில்லுமே பாவனையோடுமே
 பதிமுன்றில் என்னைசேருமே
 பயகாம்பரே முகம்மதுமுகையதீனைக்காருமே

இராகம்-பிலஹரி ஏக-தாளம்.

பல்லவி.

என்னை வகுத்த அல்லா—நான்
என்ன தான் செய்வேன்

அனுபல்லவி

உன்னை த்தான் தேடி

உருதி அங்கம்நாடி

என்மனம்வாடி

உருகுதேதேடி

என்

சரணம்

அஞ்சுமே ஆரும்

நெஞ்சதனில் தேடி

அஞ்சில்லொன்றைநாடி

கெஞ்சிமிகத்தேடி

ஆரியவேவேண்டி

நின்னயமாய்க்கூடி

அல்லும்தால்வாடி

கிருபையதைநாடி

(என்)

ஆறாருக்குள்ளால்

நாறாயிலங்கும்-அது

சுர்றாகநின்றோன்

துற்றதுல்பையிளா

அகில்லதுநின்று

நானவிபில்காணுங்

ஜெகமெங்கும் தோணும்

துலங்கிடும் ஹுவாம்

(என்)

ஆரணத் துள்ளா லணுவணுவாய்த் தாணும்
 பூரணமாகநீ புகழேழானைப்பாரும்
 புண்ணியர்கல்பில் புகழ்துயிலங்கும்
 காரணமான-யெங்கள் ஹரமீமைக்காணும்
 (என்)

எங்கெங்கும்நீனாய் யிலங்குதேபாரும்
 கங்குல்பகாவில் கண்டிடகாட்சி
 திங்கள் ளொளிலைவ தீனோரேகாண்பீர்
 சங்கைபுடன்என்னாளும் சற்குருவேகாரும்
 (என்)

பூரணமீமாம்-அது புகழேழானின்னழகாம்
 புண்ணியருன-எங்கள் முகம்மதின்கோலம்
 காரணமானயென் கண்மணியேவாரும்
 கபிபாய்வந்து முகம்மதுமுகையதீனைக்காரும்
 (என்)

.. சி ந் து .

இராகம்-நாட்டை தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வாடிபோகலாம் அன்னமே

வல்லோன் குதறத்தை

வணங்கிடக்காணுமே

வாடி

அனுபல்லவி.

சுன்னுதாத்தையும் நாட்டி

சுன்னு அல்லாவைக் காணடி

அன்னென்ற அலிபுநானைப்பாரடி

ஆதாரம்னு அல்லாவைக் காணடி வாடி

சரணம்

இல்லெனும் தம்மைப் பூட்டடி

இலங்கும் நூரைநீ பாரடி

அல்லாமுகம்மை நாட்டி

வடிவான ஆதர்த்தில் காணடி

வாடி

ஹுவான தில் நூகாணதைப் பூட்டடி

சுணமான ஈமானால்பாரடி

மாவான தில் மஹுமுதைக் காணடி

மாயாமல்மாய்ந்தோர் செயலடி வாடி

லாமகான் தன்னில் நில்லடி
 ரகசியப்பொருளைப் பாரடி
 தாமரையிலம்சைக் காணடி
 தன்னில்லொன்னை யரியடி

வாடி

இஸ்லாம்செயலிலே நில்லடி
 அசுலாம்மாணக் காணடி
 நஸ்லாம்சூபிரதா அகலடி
 அஸ்ல அஸ்லில் காணடி

வாடி

நானில்நூரதைப் பாரடி
 நூருமுகம்மதைக் காணடி
 மானில்மதியைப் பூட்டடி
 விதியால்மஹுமுகதைக் காணடி

வாடி

தாத்தும்சிபத்தும் ஒன்றடி
 ரகசியகுதுசியைக் காணடி
 ஆத்தமாசூட்சியம் பாரடி
 அல்ஹம்துவில்லாகியைக் காணடிவாடி

தீனோர்புகழதைக் கேள்டி
 தீவினையகன்றுமே போமடி
 தீதார்டுகம்மதைப் பாரடி
 திவ்விய அருளைக் காணடி

வாடி

அணுவிலணுவதைப்பாரடி

ஆதாரம்மிகுஜிஸயக் காணடி

வேதியருரைத்ததை யோதடி

வேந்திரசூலுல்லாவைக் காணடி வாடி

பூவில்வாசம்போல் நில்லடி

புதுமைமஹாபீழத்தில் காணடி

நாவில்ஹம்தைப் பூட்டடி

நாநீயென்றதை மாற்றடி

வாடி

அ க வ ல்.

—0—

உக்காசினிம்பியே உச்சிமீதில்
 உள்ளேநாராசம் அக்கினியாம்
 ஹக்காங்குடுக்கையே கல்புமாகும்
 கனலாங்குழலது யீரலிபாம்
 ஓக்கஞ்சாவும் பஞ்சேந்திரியம்
 மிக்கஹ்ருன கையுமாகும்
 சக்கநீக்கினால் ஹக்கைகாணும்
 சமைய அருளதை மனமறியும்
 உண்மைதன்னி லேதன்னை காணும்
 செப்பும் ஹப்பது ரப்புமீதில்
 நன்மைக்கரசரை முன்னிருத்தி
 பக்கம்பாராமல் விருமனமே
 பாயும்கலையதை விசையைப்பூட்டும்
 தர்க்கம்பேசாமல் விருந்துவிட்டால்
 தானும்ஜம்ஹுத்தில் வாண்காணும்
 ஹக்கில்கல்குமே ஒன்றுபட்டால்
 பாயும்குதறத்து மாய்ப்புபிலே

முட்டவாங்கியே ஆதிப்பாரும்
 முன்றும்ஒன்றாகி பணுவில்காணும்
 பட்டகயரது ருகுமாகும்
 வட்டசுழியதில் பட்டமாடும்
 தொட்டுவுபதேசித்த என்குருவே
 துருபாகிய ஜவகறுவாம்
 கட்டைக்கரைசேருங் குதூசியினால்
 கசடாங்குபிரது அன்றுஓடும்
 திட்டமானது ஐனுல்லாவாம்
 சட்டமாகிய சரகில்பாரும்
 மட்டிலடங்காத பராபரத்தை
 மதியிலறிவதும் இணையநீக்கி
 கட்டிக்கரும்பதின் யமுதம்போலே
 கலந்துயிருந்தது மஹாமுத்திலே
 விட்டுப்பிசியாமல் யிருமனமே
 வினைகள்நீங்கியே விரண்டுஓடும்
 கெட்டிக்கல்பானால் கிருசுபோகும்
 சட்டிசோறுண்டு திரிந்திடாதே
 சண்டைசெய்திடு நபுசளவில்
 வண்டத்தனமாக திரிந்திடாதே

வண்டன்யிபுலீசை மறந்துவிடு
 முண்டத்தனமாக திரிந்திடாதே
 முத்திதருவதும் பக்திமீதில்
 பக்தியுடனேதான் நிலமனமே
 பாக்கியம்பெற்றிட முகம்மதியா
 சத்திவேதத்தில் நான் பிறந்தேன்
 சமைய அருளதை பெற்றுக்கொள்ள
 பக்தியாகிய அடியான்யானும்
 பாக்கியம்தந்தருள் முகையதினே
 முத்திபெறவேண்டி நபுசைகொருபான்செய்தேன்
 முத்துலக்குதலானிலே தன்னைக்காண்பேன்
 எத்துஞ்சுரத்து ரகுமானிலே
 இலங்கும்பொருளதை இணங்கமுமீன்
 சித்தம்தன்னிலே சிர்ரைக்காண்க
 ஜெகமெங்கும் ஆள்வோனே அடியேன்
 முகம்மதுமுகையதின் பிழைபொருப்பாய்
 ஆமீன்நீயே

குருமொழி.

லாஹீ தும்பாத்திணீ மொன்றுபட
ரகசியப்பொருள் தானுரைக்க
வாஹீதீயத்தான எம்மிரையும்
வரிசைமிஹுருஜி தானழைத்தான்

அழைத்தான் ஆதியும் அவனளவில்
அவ்வல்கவிபாவும் வாருமென்றான்
கொடுத்தான்கூறு தான்கொடுத்தான்
குதாசிறந்து தானுரைத்தான்

உரைத்தானபியேநீர் கேளுமென்றான்
அஹுதும்சமதையும் அறியவேண்டி
படைத்தேன்யடியாரை யான்படைத்தேன்
பகரம்வுமதழகாய் யான்பிரித்தேன்

என்னிப்பிரிந்தது கவிமாவாகும்
மண்ணிலமைந்தபின் ஆதமாச்சு
கண்ணிலமைந்தது முகம்மதாசுங்
கருணையாதத்தை யான்படைத்தேன்.

வகுத்தேன் அனுசுற்றென்ற ஒளியைக்கொண்டு
பகரமஹுமூதாய் யான்படைத்தேன்
கொடுத்தேன் அமானிதப் பொருளெனவே
குல்லுமுகம்மதின் சூரத்தாச்சே

சூரத்தூரம் மானில் நீர்யிருந்தால்
சுவாஹீதுதன்னிலே யானிருப்பேன்
நாறு முகம்மதின் பீடமானால்
நாறுல்லிண ஹியைத் தானறிவார்

நூனில்வாபது புகூந்ததிபோல்
 நூறில்லிலா ஹியுந் தானமைந்தான்
 பூவில்வாசம்போல் பொதிந்திருந்தேன்
 புகழும்ரகுமத்தில் யெனையறிவார்.

கூறும்முகம்மதே உலகமீதில்
 குல்லுமஹுமூதாய் யானமைத்தேன்
 யாரும்ஐனிடை தன்னிலையில்
 ஞாபகம்வைத்தால் நபிகுரத்தே

சந்தேகமில்லா மனோன்மணியே
 சார்ந்தவுலகத்தி லுள்ளபேர்கள்
 பந்தம்ஒளிவாகத் தில்லுமானால்
 சொந்தஅடியாரும் அவரேயாகும்

ஹாலிக்குமஹுலாக்கில் காலராவேன்
 கருணையுடனேதான் வணங்குவோர்க்கு
 மாலிக்கில் மூமீனின் தன்னழகில்
 மாயசரூபமாய்த் தானறிவார்.

பாரில்மூமீனின் கல்பதுவும்
 பகரம்உமதழகாய் யிலங்குமாநால்
 கூறும்ஹக்கையுங் கல்கில்காண
 கும்பித்தடங்கினால் தம்பமாவேன்

ஹக்கைகல்கிலே ஜம்குமாக்கி
 ஹக்கில்கல்குமே பனாவாய்நிற்க
 ஹக்கோடு கல்குமே ஒன்றுபட
 ஹாமீமுகம்மதைக் கண்டபின்னர்

கண்டால்வாய்முடி மவுனமாக
கலக்கமகற்றியே யிருந்தபேர்கள்
விண்டுவுரைப்ப்து பிழைகளாகும்
விளங்குதுபுவத்தி லெனையறிவார்

இலங்கும்பொருளது நாமஞ்சொல்ல
தலங்கும்அம்சது சூரத்தாகும்
நலங்கொள்ளீமாணை யறிந்தபின்னர்
நாயன்விஹாவது சந்திப்புவாம்

இசலாஞ்செயலிலே யிருந்துகொண்டு
அசலாம்மாணை யறிந்தபின்பு
வசீலாய்நின்றதை கண்டுகொள்வார்
வள்ளல்நபியுட வும்மத்தோரோ.

நன்மைதுன்மையு மறந்துவிட்டு
நானீயென்றதை யிழந்தபின்னர்
என்னிலோர்மையே வைத்துக்கொண்டு
உம்மிலென்னையுங் கண்டுகொள்வார்

அசுலைஅசுலிலே யறிந்துபார்த்தால்
அசுலியத்தான்தை யறிந்துகொள்வார்
அசுலையறிவா லேயறிய வேண்டி
வஷிகத் துச்செய்யும் முகம்மதுவே

நன்மையானது சுவர்க்கமட்டும்
துன்மையானது நரகமட்டும்
நன்மைதுன்மையு மழிந்துபோகும்
நாயன்விஹாவது அழிவதில்லை

புகலும்புகழ்வோ னு மொன்றதாசும்
புகழும் அடியாரை யான்புகழ்வேன்
புகழையிகழாத பேர்கெனல்லாம்
புகழில்காண்பாரே பூரணத்தை

இல்மில்லக்கீனிலே யறிவைப்பூட்டி
ஐனல்சக்கீனிலே ஓர்மைகொண்டு
ஹக்குல்லக்கீனிலே ஆதாரமாய்
ஹமாலுல்யெக்கீனிலே கண்டுகொள்வார்

அடியார்மீதினில் யிரக்கம்வைத்த
அவ்வல்பிஸ்மீனே நூனும்பேயும்யேயாம்
அடியாருடனேதான் யுறவும் ஆடி
அவ்வல்கனியையும் அணுவில்காண்பேன்

மூமீன்மிஹுருஜி தொழுகையாகும்
முகம்மதிரசூலைக் கண்டபின்னர்
ஆமீன்முடிவதில் அறிவைப்பூட்டி
அணுவிலணுவதை கண்டுகொள்வோம்

நம்பினேன்யானும் வுமதடிமை
நன்மைதுன்மையும் யானறியேன்
அன்பருடனேதான் யெனையாள்வாய்
ஆதிறகுமானே வுனதருளரல்

மாதாபிதாக்கள்செய்தபிழை
மகாபெரியவா நீபொருப்பாய்
முகம்மது முகையதின் பிழையகல்
பார்த்திபாநீ பண்புசெய்யே

தெஸ்ஹீ து முநாசாத்து.

விருத்தம்

ஆதியின் கருபைகொண்டு

அஹீமதின் அழகைக்காணும்

சோதியின் நிலையறிய

சுஹூததிவிருந்து பாடும்

நீதியின் பொருளைக்காண

நினைவதில்மனமது ஒன்றுபட்டு

ஜாதியின் குலக்கொழுந்தே

சாகிபே யாரகுலே காப்பு,

வேறு.

அல்ஹம்து வில்லாகி

ஆலமெங்குந் தானிறைந்த

வல்லோனை யானறிய

வரந்தருவாய் ரஹுமானே.

அவிபுலாம் மீமுமாகி

அடங்கலும் ஒன்றுறாகி

வலிதான லாமலிபால்

வ்ருந்திமிககான்பேனே.

அலிபுதானு மொன்றாகி
 அடங்கிநிற்குங் கல்பதிலே
 கலியுமாவை யானறிந்து
 கருணைமிக பெருவேனே.

ஈமான்இசலாம் யிலங்கும்
 ஒளி தீனோர்க்கு
 சீமான் முகம்மதரை
 சிந்தையில் காண்பேனே..

அலிபுதுவே முன்றதாகி
 அடங்கிய யணுவுக்குள்ளால்
 வலிதர்ன அம்சைக்கண்டு
 வருந்திமிக காண்பேனே.

இருமீழு மொருசுழியாய்
 இலங்கும்பார் ஐனமுவில்
 அருள்ளேஹயை முன்னிஅத்தி
 அஹமதரைக் காண்பேனே.

ஏறுவதும் நூத்திலெட்டாம்
 யிரங்குவதும் யெட்டாகும்
 கூறுவதும் வாஜிப்பாகும்
 கொழுமையை யறிவேனே.

ஆசை பெரும்னழியில்
ஆதாரம் சபுராகும்
பாசமுள்ள ஹுவாலே
பணிவிடை செய்வேனே.

பூசித்தேன் மனதாலே
புகழான அல்லாவை
வாசியை யானறிந்து
வகுத்தோனே காண்பேனே.

சத்ததுவே சடப்பொருள்
சார்ந்ததிரு அணுவாரும்
உத்தகுரு அம்சைக்கண்டு
முத்தனைக் காண்பேனே.

உஜுதாநில்மனமே
உண்மையிலே நன்மைகாண
சுஜுத்தும் சுஹுத்துமொன்றாய்
சொக்கிட ஹக்கை காண்பேனே.

முச்சுடரும் ஒன்றாகி
முழுமதிபோல் தானிலங்கும்
அச்சுடரைக் கண்டியான்
அச்சமற்று யிருப்பேனே

மத்தது வைத்தானும்

மதியுடனே யான்கூட்டி

வித்தான முகம்மதுவை

முத்தாக காண்பேனே.

சார்ந்ததுவும் அம்சாகும்

சுமந்ததுவும் நுகாகும்

ஆய்ந்ததுவும் அறிவாகும்

ஐனில் ஐனாகக் காண்பேனே.

மலந்திருக்கும் கல்புக்குள்ளால்

கலந்திருக்கும் ஜவகருவாம்

தூரந்தவர் றிதயத்துள்ளால்

இலங்குநூரைக் காண்பேனே.

கருதினேன் குருமொழியால்

கவலையெல்லாம் தானடக்கி

உருகினேன் யென்கல்பால்

உள்ளத்திலெவள்ளெழுத்தைகாண்பேனே

ஒன்னுக்குள் நானாகி

யென்னுக்குள் நீனாகி

விண்ணுக்கும் கண்ணுக்குமிடையில்

என்னுக்குள் காண்பேனே.

ஏறுவதும் தூறாகும்
யிரங்குவதும் யெட்டாகும்
கூறுவதும் அம்சாகும்
குலாவுவதை காண்பேனே.

கண்மணியும் விண்மணியும்
கலந்திருக்க வெண்மணியாம்
எண்மணியைக் கண்டு
ஈடேற்றம் பெருவேனே

குதுசியே ராஜாவாம்
குணமதுவே மந்திரியாம்
அறிவை அப்தாக்கியான்
அல்லாவைக் காண்பேனே.

மனமதுவே ராஜாவாய்
புத்தியது மந்திரியாம்
சித்தமதை யப்தாக்கி
முத்திதரக் காண்பேனே.

காட்டும் என்குருவே
கருணை ஐனல்லாவை
நாட்டுங் றாகுல்லாவை
நான் அறியக் காண்பேனே.

ஆரீபீ ன்மாலை முதற்பாகம்

அரசி லமைந்ததுவும்
அழகான் பிஸ்மீனும்
வருசை நாலாற்றமுதம்
யானருந்தி மகிழ்வேனே.

பூட்டும் திறப்பும்புகழ்
ஒன்திரு கலிமாவில்
நாட்டம் தான்திறக்கும்
நான்நீயென்றதை காண்பேனே.

புறபஹா யானறிய
பகரங் கலிமாவில்
வினாகொடுத்து யெனையாளுந்
வேந்தரைக் காண்பேனே.

வலதீபுறம் முகம்மதுவாம்
இடதுபுறங் குருநிலையாம்
அலதுநடுவான் சுக்கனில்
ஆதியைக் காண்பேனே,

முன்மீழும் பின்மீழும்
மோகமுடன் ஒன்றாகி
முன்னிலையில் ஹுவிருந்து
முடிவுதாக் காண்பேனே

• இருநாது ஈர் அலிபும்-அது
இலங்குதுபார் இன்சானில்
அருள்ஸீனை யானறிந்து
ஐனில் ஐனாகக்காண்பேனே.

உறுஜுநுகல் திட்டத்திலே
ஓர்மைறுகில் குதுசியிலே
சுஜுதும்உஜுதும் மொன்றான
சூட்சியத்தைக் காண்பேனே.

ஹக்குங்கல்க்கும் மொன்றாகி
கலந்திருந்த சுல்பதிலே
மிக்கபெரும் பொருளைஒக்க
ஓர்பொருளாய்க் காண்பேனே

• தஞ்சீஹு தஸ்பீஹுஅது
தரித்திருந்த ஆதத்திலே
மன்சீனில் வந்துதித்த
மஹுமுதைக் காண்பேனே

• ஆணும்பெண்ணு மொன்றாகி
அமைத்துவைத்தான் குதறத்தினால்
பேணுங்கலியுமாவு மொன்றான
காரணத்தைக் காண்பேனே

ஆரீபீன்மாலை முதற்பாகம்

உடலுமுயிரு மொன்றாகி

உட்கலந்த ஜோதியை

அடருமனம் மொன்றனால்

அழகாகக் காண்பேனே

உடலே குருவாகும்

உயிரே நபியாகும்

உள்கலந்தசோதி

உண்மை ஹக்காகும்

உடலே செய்காகும்

உயிரே செய்யதுவாம்

அடருமனம் கல்புக்குள்ளால்

சுடரூங் குதுசியைகாண்பேனே

காண்பதுவே கண்காட்சி

காரண ஐனுல்லாவாம்

ஊனுரக்க மற்றவனையென்

உள்ளத்திற் காண்பேனே

முன்னோன் அழகும்

முதலோன் தன்னழகும்

பின்னோர் அழகாய்

என்னில் காண்பேனே

சன்னில்ஒன்னை யிலங்கிட
மனமுருகி யானிருந்தேன்
அன்னை அஹம்மதரையான்
அடிபணிந்து காண்பேனே

சிருக்கு முழுக்கருப்பேன்
சேரும் ஹாகாலே
பருஹ்த்த பாதையிலே
பயஹாம்பரைக் காண்பேனே

முன்னாரும் பின்னாரும்
முங்கியே ஒருவராய்
எண்ணாரிம் லொன்னைக்கண்டு
யீடேற்றம் பெருவேனே

முன்னாரங் கடல்திலே
• முங்கிநின்ற நூறதுவும்
தொண்ணாத்தி ரெண்டாகி
துலங்குமக்கள் நாங்களானோம்

துண்ணனுவாய் நீபிரித்தாய்
நான்மயமாய் நீயமைத்தாய்
தன்னழகாய்த் தானமைந்த
கண்ணழகைக் காண்பேனே

ஆரீபீன்மாலை முதற்பாகம்

சத்துமத்தும் ஒன்றாகி
சார்ந்திருக்க ஐனாகி
முத்து முகம்மதரையான்
வித்தாகக் காண்பேனே

ஆசை பெருவழியில்
அஹததை முன்னிருத்தி
வாசமுள்ள ஹுவாலே
வடிவாகக் காண்பேனே

ஒன்னழகா ஒன்மயமாய்
ஒருபொருளாய் நின்றிலங்கும்
தன்னழகாய்த் தன்மயமாய்
தாள்பணிந்து இருப்பேனே

திருவளரும் ரவணசமுத்திரத்தில்
தீன்குலத்தில் பாலகன்யான்
அருள்வளரும் சய்யது முகம்மதுதவப்பால்ன்
குருவளருமுகமதுமுகைதீன்இன்சொல்வாக்யமே

முற்றிற்று

அந்தரத்தின் அகவல்.

அந்தரத்தினுலாவுகின்ற பசுமையதை
 அழகானகலிமாவால் தழைந்துகட்டி
 சுந்திரலாம்மலிபு தும்புமாகும்
 சூட்சியமாய் குதுபானமுனையிற்கட்டும்
 சுந்திரனுட் சூரியனும் புல்லுந்தண்ணீர்
 சாட்சாதி ரகுமர்னின் கிருபையினால்
 தந்திரக்காமமது கடையாலாம்
 தனியவனின் கிருபையினால் அமுதம்வாங்கி
 கல்பான பாண்டத்தில் பாலைவிட்டுயினி
 முத்துலக்கான அடுப்பில்வைப்பேன்
 நான்என்ற ஆண்மையும் விறகுமாகுங்
 நலமான ருஹா னிஅக்கினியாம்
 ஊதுங்குழலதுவே மீமீனும்
 உருதியுடன் பொருதியாய்ப் பாலைக்காச்சு
 யாதுஜம்ஹுத்தி விறக்கிவைப்பேன்
 ஞாபகமாய் பதமுமேபாத்திறக்கி
 போகும்வரும்ஹுஹே வுரைமோராகும்
 புண்ணியரே பாலதிலே விட்டுக்கொள்ளும்
 சுழியான வட்டத்தி விறக்கிவைத்து
 சத்ததிலே மத்ததுவைத் தானேபூட்டி
 சரமான லாமலிபை கயறாய்க்கட்டி
 குத்தான நுகத்தையுமே மத்துமாகும்
 மணமான ஹுவாலே கடையும்போது
 சித்தான மதுவெள்ளம் பாயும்வேளை
 சிற்றான வெண்ணையது திறளுங்காணும்
 ஹைறான கைகொண்டு வெண்ணையதை
 கண்மணியே கமலதட்டையிலே யெடுத்துவையும்

குதுசியென்ற ஒளிவதும் பாயும்போது
 குணமான வெண்ணையது வருகுங்காணும்
 நெய்யதிலே முகமதை நினைவால்பாரும்
 நிகழ்மாய் நிர்ணயத்தை கண்டுகொள்வேம்
 ஐயமில்லா அறக்ஷதுக்கு மேலேதானும்
 அழகான குருசதுக்கும் கீழேபாரும்
 மகிமையான கிந்திலீன் விளக்கைக்காணும்
 விளக்கதிலே நெய்யதுவை விட்டுக்கொள்ளும்
 புத்தியதை திரியாக ஆக்கிதானும்
 புகலும் புகழோனும் தூண்டுகோலாம்
 பூரணரூஹுல்லா ஒளிவாய்க்காணும்
 புகழான ஐனுல்லா கண்டுகொள்ளும்
 கலக்கம்ற்ற நஹுமாலை தன்னில்காண்பார்
 துலக்கமாகும் சலரமத்து பெற்றோர்மூமீன்
 முத்திதரும் முகம்மதுவை முன்னிருத்தி
 முங்கநல் உஜுத்ததிலே தங்கிரில்லும்
 பக்தியுடன் யென்மனமே பணிந்துபாரு
 பயஹாம்பர் அருளையும் பெற்றுக்கொள்ள
 சித்தமதில் முகையதீன் கிருபையுண்டாம்
 சூட்சாதி சூட்சமெல்லாம் சுலபில்காண்பாய்
 சத்தியுள்ள ஆதத்தின் மக்களில் யான்கிறுவன்
 பத்தமுள்ள முகம்மது முகையதீன்பிழையகலும்
 ஆவலோடு ஆகிறையும் வகுத்தஹக்கே
 அடியேன் பிழைபொருப்பாய் ஆம்நீநீடய.

இன்சான் அமைப்பு.

—0—

காப்பு:

திருவின் அழகாகி தீதார் ஒளிவாகி
குருவின் குருவாகி குல்ஹுவல்லநாருகி
கருவின் கருவாகி ஹாமீமுகம்மதாகி
கலக்கல்இன்சான் அலாகுரத்தீ காப்பு.

வேறு.

சிராய்தித்தது முகம்மதியா
சிரப்பாய்சமைந்தது ஆதமாகும்
துர் துல்பைளாவை அறியவேண்டி
துய்யரஹுமான் தான்படைத்தான்

நாறுமுகம்மதை முன்னிருத்தி
நாறில்இலாஹி நோக்கையிலே
தோற்றும்பல்கோடி அடியாரானோம்
படைத்தரஹுமானின் தத்துவத்தால்

கலக்கல்இன்சான் அல்லமஹுல்பயான்
கருணை ரஹுமான் தானுரைத்தான்
நலங்கொள் ஈமானத் தான்கொடுத்தான்
நல்லபாசையில் நடக்கச்சொன்னான்,

ஆகாசமான சக்கனுக்குள்ளால்
 அடையவளைந்தது கவிமாவாகும்
 வாகாய்ச்சமைந்தது ஹம்சைக்கொண்டு
 வடிவுசூரத்து குல்ஹுவல்லா.

நான்யில்லாமலும் நீயுமில்லை
 நீயில்லாமலும் நானுமில்லை
 நானும்நீயுமே ஒன்றுபட்டு
 நளினசிங்கார பொம்மையானேன்,

படைத்தான்படைப்பெல்லாம் மகிமைக்காக
 மனுவைப்படைத்தானே அணுவறிய
 உனைத்தாளனைத்தையு மமைத்துவைத்தான்
 நினைத்தபடியெல்லாந் தான்முடித்தான்.

01

நாம்பிறந்தது வகையெதுக்கு
 நம்மைப்படைத்தோனை யறியவேண்டி
 நன்மைதுன்மையுந் தான்மைத்தான்
 அமானிதப்பொருளான அறிவுதந்தான்

ஏழுசிபத்தால் தான்வகுத்தான்
 ஏலேலோசிங்கத்தின் வாகனங்காண்
 ஆளும்ரஹுமத்தால் அடியானானேன்
 அடைக்கலமானேன் மகுமுதிலே

சத்திலிசடப்பொருள் ஒன்றுபட்டு
சத்திசிவனென்ற நாமந்தொட்டு
சித்தில்வித்தது நின்றுகொண்டு
முத்தாயமைந்ததான் சிர்ருதமே.

ஆறுருக்குள்ளா லணுவில்வந்து
ஆதாரமான காஷிதந்து
நூறும்பிரவியே இசுக்கில்நின்று
அதுநூறுமுகம்மது கோலமாச்சு.

சுருபமெடுத்தது ஐனுல்லாவாம்
சுடராய்நின்றது குதுசிராஜா
உருவமெடுத்ததும் ஆதமாகும்
ஒக்கஅமைந்துதே குதரத்தாலே.

கொண்டகோலத்தில் யெக்கனுங்குடி
கோமானறுசிலே முளக்கமாக
கண்டகாகுடியே நூற்றுமாகும்
நின்றகோலமே ஐனுல்லாவாம்.

இரங்கும்பாதையே முதுகந்தண்டாம்
இல்லெலுந்தம்மா லெழுந்துவந்தோம்
சுரங்கமாகிய கல்புக்குள்ளால்
சுடரைக்கண்டுமே யானிருந்தேன்.

முன்னுறங்கடலிலே யானிருந்தேன்
 முகம்மதிரகுலின் கோல்மானேன்
 முன்னுரும்பின்னாரும் ஒன்றுபட்டு
 தொண்ணூற்றூராகத் தானமைத்தான்,

மகாமன்மஹம்முதின் தானம்வந்தேன்
 மதியால்தமுலியே அமீரைக்கண்டேன்
 அமீரில்முமீன் கோலங்கொண்டேன்
 அல்லாவாகநம் அடியாராமே,

கஃபாவாசலில் யான்புகுந்து
 தெளபாநிலையதைக் கைப்பிடித்து
 ஜெளஹர்கிய ஒளிவேராஜா
 சரமாம்நாலாவி துணையாய்க்கண்டேன்.

கலிமாவின்கோலம் நானெடுத்து
 காலிகுல்மகுலாகில் காஷிபெற்று
 கலியுமாவதை சுமந்துகொண்டு
 கருணைரஹுமானை வணங்கவந்தேன்.

மயங்கியிருந்தேனே கருக்குழிக்குள்
 மாதாபிதாவைப்போல் கோலங்கொள்ள
 தாயுங்காயுமான யெம்மிரையோன்
 தங்குங்கோட்டையும் நாமுமாணேம்.

நிரையனீந்துமே யிருக்கையிலே

உலையிலிட்டதின் மெழுகதுபோல்

சிலையைக்கீரியே சிலைபிறக்க

அலைஹிம்மானது அழைத்துதையா.

கன்னிக்குடமது உடைந்தபின்பு

கன்னியர்மனமெல்லாந் தான்கலங்கி

வெந்நீர்முன்னிலே நின்றிகொண்டு

என்னையழைத்தேனோனே அறியவந்தேன்.

ஹுவைத்தேடியே யானிருந்து

பின்-குவாங்குவாங்கென்று கூரலுற்றேன்

குதாஅருளது வளைந்ததினால்

கூடியலகத்தில் தான்வளர்ந்தேன்.

பாலனாய்பானும் யிருக்கும்போது

பாங்காகலமீதில் நாதன்நின்று

நூராரோக்கியே யானிருந்தேன்

நூருமுகம்மதின் வாகனமாம்.

முகம்மதுநயினூரின் பாலகராம்

செய்யதுமுகம்மது யெனதுதந்தை

பாலன்முகம்மது முகையதீன்பிழைபகல

படைத்தாரகுமானே நீபொருப்பாய்.

ஆரீபீன்மாலை முதற்பாகம்,

இருதய ஒளிவு:

வேறு.

இலங்குங்கண்ணாடி ஐனிடையாம்

இருதயக்கனி லாமலிபாம்

இலங்குவாசியை சுழித்துவாங்கு

இரகுலுல்லாவின் சூரத்தாகும்

உரங்கிஉரங்காமல் யிருமனமே

ஒன்றுபடுத்தியே யிருந்துபாரு

அறஞ்சேர்தவத்தாலே யெனைப்படைத்தான்

அல்லாதனைக்காண நான்பிறந்தேன்

மூமீன்கல்பது கண்ணாடியாம்

முகம்மதிரசுவின் சூரத்தாகும்

ஆமீன்முடிவதி லிருந்துபாரு

அஹதுசமதையும் அறியவேண்டி

ஹாமீன்ஐன்ஷீன்காபா லெனைப்படைத்தான்

கிருபைரகும்த்தா லெனைவளர்த்தான்

மூமீன்குலத்தோரே தங்களுக்கு

முஸ்தபாநபி ஷபாஅத்துண்டு.

மனமானவீட்டிற் பகுமுபசியாகும்

சித்தம்முழிப்பாஞ் ஜெயம்பெறுவோர்க்கு

பத்தமுடையோருக்குப் பணிவிடைமௌனம்
 நித்தம்புகமுதற்கு நினைவுதனித்திருக்கும்
 அத்திவேதத்துடையோரே அறிவுசுபுறம்
 நித்தமும்புத்தி நிர்ணயத்தைத் தானறியும்
 சித்தமேசிரிவில் ஜெயம்பெறமுமீனம்
 எத்துங்குரத்துரகுமானிவிலங்கும்பார்என்மன்மே

நாவேதஸ்பீகு நாட்டமேகையாம்

ஆவலேவுறுட்டுதையா அழகாக
 காவலேதினங் கசடணனுகாமல்

ஏவல்விலகலெல்லாம் ஏகாந்தம்
 அகமியமேகல்பாம் ஆதாரம்நூறாம்

அணுவதுவே கனியானகாட்சி
 தொனியதுவே ஐனில்சொக்கும்
 துலங்கும்பொருளது ஹாம்மாம்.

மாமாகைவிஞ்சையதை மனதில்மாற்று

மாதாவின்யமுதமது உங்கணடி
 தாய்மாமன்கைபிடித்து தழுவிநின்று

தாயுஷ்டயஅமுதமதை உண்டுகொள்ள
 பேமாமன்என்னைவிட்டு அகன்றுவிட்டால்

பெரியவனின் அடியாரில் யானொருவன்
 ஆமென்றுயிருந்துநீ நினைவைப்பாரு.

அல்லும்பகலற்ற எல்லையிலரிய மூமீன் .

இரத்தமோடியதானமெல்லாம் நீசனின்வீடாகும்
சுத்தமுள்ள யெலுகையிலேசந்திரர்முகம்மதியா
நித்தம்பாவமே நீசனுக்காளாக்கும்
முழுக்கும்சிறுக்கும் சின்னில்லைத்தானும்
பத்தம்முடையவர்க்குப் பணிவிடையே ஹஹாம்
முத்தனைபுகழ்வோர்க்கு முழுக்கும்சிறுக்கும்தான
சித்தம்புத்தி நிர்ணயத்தைத் தானறியும் [கலும்
பக்தியுடனேயிருந்துபார்த்துக்கொள்ளன்மனமே

எல்லாமவனென்று எண்ணிதாதே
எவல்விலகலு மெவனுக்கினி
எல்லாமவனாக யிருந்துவிட்டால்
எமனும்வந்துதான் வுயிரும்போமோ
பொல்லாஇபுலீஸ் மாய்கையெல்லாம்
புகழும்றகுமத்தால் அழிந்துபோகும்
தில்லாஸ்புகளுநீ அல்லாவைத்தான்
புகலும்புகழோனும் ஒன்றாய்க்காணும்

கெடியைசெய்தவன் கெடிக்குள்ளுண்டோ
மதியைக்கொடுத்தவன் மஹுமுதிலே
துதியாம்கெடியதை முடித்துப்பாரு
துலங்கும்ஒளிவது நபிகுரத்தாம்
மதியால்தழுவுநீ என்மனமே
மாயாமல்மாய்ந்துநீ மகிமைகாணும்
கெதியேநீயென்று யிருந்துபாரு
கிருபைறகுமத்தை முகம்மதுமுகையதினுக்கு
[தந்தருள்வாய்

ஐனுல்லா பாட்டு.

இராகம்-நாட்டை தாளம்-சாப்பு.

வேறு.

பூவினில் வாசம்போலே
பொதிந்திடுந் தாத்துல்லாவாம்
மாவினிற் கலிமாவீகி
மஹாமுதான கண்ணாடிக்குள்
ஆவினில் மீமாய்நின்ற
அசுலியத் தறியவேண்டி
நாடிடும் கல்புக்குள்ளால்
நாட்டமே ஹஹுமாகும்
ஹுவினில் நிறைந்தசித்து
குதுசியே ஐனுல்லாவாம்.

தாத்தது சிபாத்துமாகி
தலித்தது அம்சக்குள்ளால்
சிபாத்தது முகம்மதியா
சிறப்பது ஈமானாகும்
காத்தது கருவைத்தேடும்
காரணஹுவை நாடும்
சுஸ்திர மூன்றுமொன்றாய்
செங்கிடத் தன்னைக்கானும்

ஆத்துமாவில் நிறைந்தசித்து

ஆளும் ஐனுல்லாவாம்

முத்தது வித்துமாகி

முச்சுட ரென்றுமாகும்

சித்தது மீழுமாகி

சிறப்பது ஆதமாகும்

குத்தது நுகதுமாகி

குல்லுவல்லாதானுமாகும்

வித்தது சிற்றுமாகி

விளங்கும்பொருள் மூமீனாகும்

மத்ததில் நிறைந்தசித்து

வழங்கும் ஐனுல்லாவாம்

கண்ணின் கணியுமாகி

கல்பினிற் கனியுமாகும்

விண்ணினில் லொளிவுமாகி

விளங்குபொருள் அம்சமாகும்

என்னிலும் நீயேயாகி

இலங்குநார் தானுமாகும்

முன்னிலே அழகுமாகி

முனைத்தது மீமாய்நின்று

தன்னிலே நிறைந்தசித்தை

தழுவினேன் ஐனுல்லாவாம்

ஒன்றுக்குள் ளொன்றாய்நின்று
உலாவுவதும் நீயேயாகும் இவ்வாறு
வண்டுக்குள் வாசியாகி
வடிவது மீமாய்நின்று
பண்டுக்குள் பணியுமாகி
பகரமே அம்சமாகும்
கண்ணுக்குள் மணியுமாகி
காணுவது நூலுமாகும்
கண்டுக்கொள் ளென்மனமே
காணும் ஐனல்லாவாம்

நுகத்தது அலிபுமாகி
நாரதில் நானைக்காட்டும்
வகுத்தது ஹேயும்மீமாம்
வடிவது கலிமாவாகும்
கொடுத்தது அமானிதமாம்
குலாவுவது அறிவுமாகும்
எடுத்தது ஆதமாகும்
இலங்கும்பொருள் சிற்றுமாகும்
பகுத்தறி வுடையோரெல்லாம்
பார்ப்பது ஐனல்லாவாம்

மத்தது சத்துமொன்றாய்
மகிழ்வது நூலுமாகும்

முத்தது வித்துமொன்றாய்
 முளைத்தது நூறுமாகும்
 சித்ததிர் சிற்றைப்பூட்டி
 சிந்தையில் அறிவைநாட்டும்
 பத்துமே கல்புக்குள்ளால்
 யாக்கியர் முகம்மதுவாம்
 எத்துஞ்சுரத்தது ரஹ்மான்
 இலங்கும்பொருள் ஐனுல்லாவாம்

அஸிபது மீமாய்நின்ற
 அசுலியத் தறியநாடி
 வலியவன் னொளியைக்காண்
 வழியது தீனுமாகும்
 அரியவன் தன்னைக்காண்
 அணுவதி லாதமானேன்
 பெரியவன் கிருபையாலே
 பேசினே னிப்பொருளை
 அறியவே நான்பிதந்தேன்
 ஆமீனே ஐனுல்லாவாம்

நுண்ணுனுவாய் துட்பொருளாய்
 நுன்மயமாய் நின்றிலங்கும்
 அண்ணுனுவாய் நும்பொருளாய்
 அமையாய் பெருவாழ்வாய்

ஆரீபீன்மாலை முதற்பாகம்

உன்னழகா யுன்மயமாய்
ஒருபொருளாய் நின்றிலங்கும்
என்னழகாய் யென்மயமாய்
இலங்கும்பொருள் முன்னழகாய்
தன்னழகாய்த் தன்மயமாய்
தரித்தது ஐனுல்லாவாம்

ஏறுவது துத்தியெட்டாம்
இரங்குவது யெட்டாகும்
கூறுவது வாஜிப்பாகும்
கொள்கையே முஸ்தஹபாம்
நாடிப்புகழ்வேர்க்கு
நாயனின் கிருபையுண்டாம்
தேடியரிவேர்க்கெல்லாம்
தெளியவே மஹபூபியா
பாடித்துதித்தேன்யான்
பலந்தரும் ஐனுல்லாவாம்

சுழியது வட்டத்துள்ளால்
சொக்கிட றாகுல்லாவாம்
வழியது வுறுஜுனுசல்
வகையது சுல்பமாகும்
தெளியவே ஈமான்கொண்டேன்
திறவுகோல் பிஸ்மீனாகும்
அறியவே நான்பிறந்தேன்

அணுவதில் ஆதமாளேன்
துறந்தவ ரிதயத்துள்ளால்
துலங்கும்பார் ஐனுல்லாவாம்

அஞ்சோடே அஞ்சமொன்றாய்
அடங்கலும் வீசிநிற்கும்
நஞ்சரக் குபிரையோட்டும்
நல்வழித் திக்கிறைக்காட்டும்
கொஞ்சமே அஞ்சமொன்றாய்
குல்ஹுவல்லா தன்னிலக்காணும்
தஞ்சமே ஐம்பத்தொன்றில்
தந்ததை யறியவேண்டி
நஞ்சர ஆதிப்பார்க்க
நலந்தரும் ஐனுல்லாவாம்

துலமானது காபராகும்
துய்யவுயிரது இஸ்லாமாகும்
கோலமானது கலிமாவாகும்
கொழுகியிருப்பது ஈமானாகும்
பாலங்கடத்துமே நபிசிரரது
பாக்கியம்பெத்தோர் நபிகுரத்தாம்
ஆமைடங்கலும் ஓனதழகாம்
அஹதாம் ரஹுமாணையான்றிய
கோலமில்லா பராபரமே
கொழுகை ஐனுல்லாவாம்

மஹ்மூதாகிய கண்ணாடிக்குள்
 மதியாப்பொருள் தாத்துமாகும்
 மூமீன்னாகிய பெரியோரெல்லாம்
 முன்னவன் தன்னைக்காண்பார்
 ஹமீன் ஐன்ஜீன் ஹாபால்
 இரையவன் யெனைப்படைத்தான்
 ஆமீனாகிய முடிவதிலே அல்லா
 அமானிதப்பொருளை யமைத்துவைத்தான்
 ஹாமீமாகிய முகம்மதுவே
 காணும் ஐனுல்லாவாம்

முகம்மதாகிய நாவிலிரண்டை
 முஸ்க்கருவொன்று சாத்திப்பூட்டு
 நன்மையாகிய நூற்றியெட்டை
 நலமாம்ருகிலே தழுவித்தக்டும்
 செம்மையாகிய அஹமதுவை
 சிற்றாயீமானு லறிந்துபாரும்
 தன்மையாகிய பெரும்பொருளை
 தன்னிலையில் லறிந்துதில்லும்
 செம்மையாகிய யென்மனமே
 சிந்தையில்நீபார் ஐனுல்லாவாம்

எட்டோட எட்டைப்பூட்டும்
 எழிலடி பாதங்காண
 விட்டகுறை தொட்டகுறை

கிட்டவந்து எட்டிடவே
 வட்டச்சூழியதிலே
 வடிவான அம்சை நானறிய
 முட்டவாங்கி ஆதிப்பார்க்க
 முத்துலக்கு தன்னைக்காணும்
 திட்டமான மஹாமுத்திலே
 தெளிவான ஐனுல்லாவாம்

முன்னூராங் கடலதிலே
 முங்கிநின்ற தூரதுவும்
 தொண்ணூற்றி ரெண்டாகி
 துலங்குமக்கள் நாங்களாகி
 பென்னூரும் ஒன்னூரும்
 யியம்புவோம் முன்னிலையில்
 முன்னூரும் பின்னூரும்
 முங்கால் உஜுததிலே யானறிய
 தங்குமுகம்மது முகையதின்
 ஒன் தாள்பணிந்தேன் ஐனுல்லாவாம்

முற்றிற்று

காதல் அறிவு.

இராகம்-சாவேரி தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி,

காதலாகி யானும்வந்தேன்
என்றன் கவலைக்குவீர்

அனுபல்லவி.

திருகத்தனின் மத்தன யுத்தமரான
கருணை நன்னபியே

சரணம்

ஆரணவொளிவி லஹமதுவதனால்

அணுவதிலானவராம்

பூரணவொளிவிற்புகழோனைக்காண

ஐனதிலானவராம்

உன்னையறிந்திட எவரும்வுள்ளமை

இதளிவதுங் கடமை

எமனிரின்மிடிமையைபொடிபொடித்திடவே

துள்ளல்

கவிமாவிலானேன்

மஹாலுக்கிற்கானேன்

ஆரீபீன்மாலை முதற்பாகம்

பலமான ஈமானே

பேசும் இசுலாமே

பேருபெற்ற யாசீனே காசீமே

வேறு

நானது அலிபில் நுகத்தது அதனால்

நாரதிலானவராம்

காணுதுமீமில் கல்குடன்காண

காட்சியி லானவராம்

தன்னையறிவதும் யெவரும்

ஒன்னிலை யறிவதுங்கடமை

நானென்ற மிடிமையை

பொடிபொடித்திடவே

துள்ளல்

கலிமாவிலானேன்

மகஅத்துசிதுமில் காணேன்

பெலமான ஈமீனை

நலமா யறிவேனே

எங்கும்புகழ்பெற்ற யாசீனே ஹாசீமே

வேறு

ஆவது ஹாவில்

அணுவது அதனால்

ஹ்யதிலானவராம்

மாவது கலியில்

மஹாமுதைக்காண

லாம்மகானி லானவராம்

கலியை யறிந்திட

எவரும் மாவதிலறிவதுங் கடமை

இணையினின் மிடிமையைப்

பெரிடிபொடித்திடவே

துள்ளல்

மஹாமுதிலானேன்

மயங்காமற் காணேன்

மலையாதே ஈமானே

பிழைத்தது இசலாமே

நலமா யறிந்தேனே

நம்பு முகம்மது முகையதீனே

அ க வ ல் . . .

அஹதது வுஹதுமாகி
 அடங்கலும் அவனாய்த்தோணும்
 சமதது வொளிவுமாகி
 சாந்திட அணுவுமாகும்
 அழகது கலிமாவாகி
 அறிந்திட யின்சானாகும்
 வகுத்தது நீனையன்றி
 வல்லவ ரொருவரில்லை
 பகுத்தறி வுடையோரெல்லாம்
 பார்ப்பது அம்சின்கோலம்
 தொடுத்தது அமாவாவாகும்
 துலங்கிடும் ஐனின்னாடே
 கொடுத்ததை அறிந்துபாரும்
 ஹுல்லுவிவல்லா சூரத்தாகும்
 பத்துமே யிஸ்க்குமீரி
 பேசிட அல்லாவாகும்
 அடுத்துமே அறியவந்தோம்
 ஆதத்தி னழகாய்க்காண்போம்
 எடுத்துமே நடப்போர்க்கெல்லாம்
 ஏகனின் றகுமத்தண்டாம்
 திருவதுஷிபாத்துமாகி
 திரண்டிட ஒளிவுமாகும்

அருள்து நூறுமாகி
 அமைந்திட அணுவீழ்மாதும்
 பொருளது அஃமதாகி
 புகழ்து முகம்மதாதும்
 கருவது தீனுமாகி
 கலந்தது சிற்றுமாதும்
 குருவது அசலுமாகி
 குலமது ஆதமாதும்
 உருவது இன்சானாகி
 உலாவுவது ஐனின்னூடே
 ஜீனது சிற்றுமாகி
 கிரப்பது பிஸ்மீனாகும்
 மானது மதியுங்கூடி
 மஹுமுதின் நழகேயாகும்
 ஆணது பெண்ணுங்கூடி
 அணுவதில் நாமுமானோம்
 தராதர மாகவந்த
 தனியோனே யாறஹீமே
 குத்துட னுகத்துமாகி
 கூடிடுஞ் சுக்கூனுமாதும்
 வித்துட னலிபுமாகி
 விளங்கிட அம்சமாதும்
 சித்துடன் மீழுமாகி
 சேர்ந்திட ஐனுமாதும்

முத்துடன் வொளிவுமாகி
 முளைத்தது ஹுவுமாகும்
 சத்துடன் சடப்பொரு ளொன்றுபட்டு
 சார்ந்திட இன்சானானேம்
 மத்துடன் பேயும்மீழும்
 மதியிலே பூட்டிப்பாரும்
 வித்துடன் ஹேயுங்கூடி
 விதியிலே ஹாஹுமன்கும்
 கொத்துடன் முத்துலக்காங்
 கூடியிருப்பது ஹக்குமாகும்
 கற்றது அறிவுமாகி
 கலந்தது ஈமானாகும்
 உத்ததை அறிந்துபார்க்க
 முகம்மது முகையதீனை யாளுமையா
 ஆயின்நீயே.

மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி.

காப்பு:

வேதியறிரகுலுல்லா விளங்கமன அங்கம்
நீதிநெறியுள்ளவர்க்கு மாமனமே சிங்கம்
சோதியுரைவந்த அங்கச்சிங்கமெனச் சொல்ல
ஆதிபெரியோனே அருள்பெற காப்பு.

சிந்து

ஆரீபில்லுஜ்ஞதை யறிவாய்க்கேளடி-அங்கம்
அது-நாடியபோதெல்லாம் நாட்டத்தைக்காண்பா
[யேசிங்கம்

தவஞ்செய்யுந்தலத்தை தன்னிலறிவாயே-அங்கம்
தரிக்குமிடமது கலப்பத்துல்லாவே-சிங்கம்

குறன்முழுதுங் குறைவரஓதடி-அங்கம் அது
குதரத்தாகுவொரு நொடிக்குள்ளாலே-சிங்கம்

நாலாயிதந்தன்னை நலமாயறியடி-அங்கம் அது
மண்ணீர்மருத்தழல்சதக்காகொடுப்பாரே-சிங்கம்

ஏழுநாகவாச வியல்பாயடையடி-அங்கம் அ
குதரத்தானதை நீ கூட்டியூட்டடி-சிங்கம்

பாலங்கடக்கரீ பண்புடன்நில்லடி-அங்கம் அ
உன்னுலத்துக்குள்ளாலே துலங்கும்பாருநீ சிங்கம்

ஹக்கையறியரீ கல்குடன்காணடி-அங்கம் அ
மிக்கபரவெளி மேலோனைக்காணலாம்-சிங்கம்

தன்னையறிகிற தந்திரமென்னடி-அங்கம் அ
ஒன்னில்லென்னை நபில்செய்தாக்கால்-சிங்கம்

தந்தஞ்சிறசது தனக்குஅரசாகும்-அங்கம் அ
மங்காமீமது வழங்குங்கிரீடமே-சிங்கம்

ஜலால்ஜமானென்ற சமைந்தகுண்டலம்-அங்கம்
கமாலிய த்துடையோர்கள்பலவிதஞ்சொல்லுவார்
[சிங்கம்

பூநூலானபூரணமென்னடி-அங்கம் அ
புகுந்துநடக்கின்ற லாமலிபாகுமே-சிங்கம்

அங்கராசட்டையை அறிவாடிரையடி-அங்கம் அ
சரஹாங்சட்டையை உரவாய்பூண்டதே-சிங்கம்

கங்கணமானதைஎன்னதான்சொல்லலாம்-அங்கம்
கயிரிடத்தானது கங்கணமாகுமே-சிங்கம்

நடுகச்சையானது யாரென்றுசொல்லடி-அங்கம்
தெனபாவாளாகும் துலங்கும்பாருநீ-சிங்கம்

காலென்றுசொன்ன காரணமென்னடி. அங்கம்
உன்-தூலத்திலுயிராகி வழிவழிவந்ததே-சிங்கம்

வெள்ளிகபுசதை விளங்கவுரையடி-அங்கம் அ
நாம்பிழைக்கும்ஆலமே வெளியாய்ப்போகுமே-சி

தங்கக்கபுசதை தயவாய்உரையடி-அங்கம் நாம்
தங்கும்ஆலமே மகுசுருகுமே-சிங்கம்

எழுத்தா லும்சொல்ல இசைந்தவன்யாரடி-அங்கம்
வழுத்தவொண்ண இளவாவிபமாகுமே-சிங்கம்

ஒன்றில்அடங்காணை வுகந்துபாரடி-அங்கம் அ
ஒதும்மந்திரம் யார்சொல்லுவார்-சிங்கம்

பேச்சில்முச்சினில் நின்ற பெரும்பொருள்ளென்
[னடி-அங்கம்

காட்சிகண்டால் காரணமாகுமே-சிங்கம்

[ம்
வாய்ஞானம்பேசி வகைகெட்டுப்போகாதே-அங்க
தாயாரைக்கண்டுநீ தாள்பணிந்துநில்லடி-சிங்கம்-

அங்கமும் சிங்கமும் யென்னத்தைச்சொல்லலாம்
[அங்கம்

சிங்கமும் உயிராகும் அங்கமும் உடலாகும்-சிங்கம்

உடலையும் உயிரையும் யாரென்று செரில்லடி - அங்கம்
உடலே குருவாகும் உயிரே நபியாகும் - சிங்கம்

இயம்புங் கவிதனில் லெதும்பிழை யுண்டானால் -
[அங்கம்]

இன்சொற் பெரியோர்கள் கண்டாற்பொருப்பார்
[கள் - சிங்கம்]

படித்தவர்கேட்டவர் யாபேரும் வாழ்க - அங்கம்
சொன்ன முகம்மது முகையதீன் மஸ்தான் வாழ்க
[ஆமீன் - சிங்கம்]

நினைவு மாலை.

இணையில்லாச்சோதி யேகாந்தமாம்
 இறையை யறிகிறபாதையிலே
 இணையாம்மஹாமுது கண்ணாடிக்குள்
 இணங்கிப்பார்த்தாக்கால் இறையைக்காட்டும்
 துணையாமுகையதின் தன்னைக்கண்டு
 தூதரிற்சூலின் சூரத்தென்பேன்
 முனையாஞ்சுழியிலே மனதைப்பூட்டி
 துதித்தேன் யாறப்பல்லாலமீனே
 அணையாம்ஆதத்தில் யான்புகுந்து
 அஹத்துசமத்தையும் அரிமனமே.

இணையறவணங்கு எழுத்தறவோது
 இணையில்லாறப்பை யிணங்குதற்காய்
 கணையில் அம்பைக் கலந்ததுபோல்
 காரணனைக் கலந்திருப்பதுவு மவுனம்
 இணையதைமாற்றி இரையதைப்போற்றி
 இரைபாதம் சேரலாம் என்மனமே

சுழிமுனையறிந்து சுஹுதுநிலைதரிந்து
 சுந்தரர் முகம்மதுவையுகந்து
 பழகில்லாநாயன் முழுதுமேயமைத்த

பகரமஹுமூதில் தெரிந்து.

அமுதுமேதொழுது அமானித்ததைக்கொடுக்க
அதபுடன்புகழ்வாய் யென்மனமே

சிறுக்கதைநீக்கி சிறப்பதைப்போற்றி

சிற்தைகுலுற்

சிர்ருனபாதை சிறப்பதுஈமான்

சித்தான லாமலிபாம்

துர்ரதுல்பைளா துலங்கிடும்பாரு

துய்தான முத்துலக்கில்

அற்றபீக்குல் அசுலா அறிவதுமனமாம்

ஆதாரம் பதிமூன்றே

வந்ததையறிந்து வகையுடன்புகழ்ந்து

வல்லோனைக்காண

போனதுஹுவாம் புகுந்ததுநூறும்

புகழுதுதாததை

நந்தியைப்பறிந்து நாயனைப்பணிந்து

நாடினோர்சீமான்

அண்டியவேதம் அழகதுஈமான்

அறிந்துக்கொள் ளென்மனமே

நாடியமனமே நானென்றதை

நீக்கிபுசதை யறிய

ஆடியஹுவை குணமுடன்கூட்டி
கூடிடும் வல்லம்புரிச்சங்கே
ஆடியஹுவே அமைந்ததுசித்தே
அறிந்திட மூமீன்
தேடியஅம்சில் தெளிவ்துநூறும்
தெரிந்துக்கொள் ளென்மனமே

காரணக்குருவே கலந்ததுகுதறத்
கண்மணியான அருளே
ஆரணவொளியே யமைந்ததுதாததை
அணுவதில் காண்பேன்
பூரணவொளியே புகழ்தில்பாரும்
புண்ணியனைக் காண்க
காரணமாகக் கண்டுநீதொழுவாய்
ஹாமீமாய்க் காணும்
தோரணஐனில் துலங்கும்
இலங்கும்பார் என்மனமே

யாஹுவென்று ஞாபகமாக
யாதுதனில் யான்பூட்டி
யாஹுவயல் கையுமாய்நின்ற
பொருளைக்கண்டு தெளியநாடி
ஐயமில்லா மனோன்மணிதன்னை
ஐனதில் காண்பேன்

தைய்யுபான தனியோனைக்காண

தனித்திருப்பாய் என்மனமே

முத்ததுவித்தாம் முனைத்ததுசத்தாம்

முச்சுடரு மொன்றாகி

குத்தது நுகத்தாங் கூடிடுஞ்சுக்கூனும்

குன்பயெக்கூனில் காணும்

சித்தது ஹம்சாம் சிறப்பதுகலிமா

சிந்தையை யொன்றுக்கி

பெற்றது நமான் பிழைத்தது இஸ்லாம்

பிரியமாய் நில்மனமே

ஒன்றது ஒன்றும் உகந்திடபிரண்டாம்

வுதித்தது முன்றே

நன்றது நாலாம் நயந்தது ஐந்தாம்

நலந்தரும் ஒன்றே

வண்டதுவாசி வருந்துவார்பூசி

கண்டது காட்சி

நின்றது சோதி நினைத்தது நீதி

நிர்ணயங்கொள் ளென்மனமே

[நாலாளுஞ்சுமையை நலமுடன் நடத்தும்
 நயனக் கண்ணாடி
 நூறுநபியை நாரதில்காட்டும்
 நான் அலிபுக்குள்ளால்
 பாலனைக்காரும் முகம்மது முகையதீன்
 பாவவினை தானகல
 கோலமான கோலத்தில்
 நின்றிலங்கும்
 குல்ஹுவல்லா
 காவல்நீயே

மனதின் அகவல்.

துனியாமிதனையே அனியாக்கடவிலே
 ஆதத்தைவிழுங்கி ஆசையாலுலாவுதையா
 ஆதத்தின்மனமதிலே அழகானதீனும்
 தீனின்மனமதிலே தெளிவானமுகம்மதியா
 முகம்மதின்மனமதிலே முத்திபெறஅஹமதுவாம்
 அஹமதின்மனமதிலே ஆதியின் தன்னழகாம்
 மனமதுவேநாலா மதியுடையோர் தானறிவார்
 சினமிகுந்தமனமே செப்பாமல்தானடக்கு
 நானென்றமனதை நாடாமல்தானொடுக்கு
 நீனென்றமனதில் நிண்ணயங்கொள்வாய்
 ஆனென்றும் பெண்ணென்றும்
 அறிவாலறிவாய் யென்மனமே.

சி ந் து .

— 0 —

இராகம்-நாட்டை தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி

மனமேநீ சும்மாயிரு

மாயப்பிரபஞ்சம் மாற்றிப்பாரு ம

அனுபல்லவி

தோணும்அணுவது ஐனதில்பாரு

துலங்கும்றேயது மீமதில்காணும் ம

சரணம்

நானென்றமனமது நாயனுக்குப்பகையாகும்

நாடாமல்நாடியே நம்மிலறிந்திடு

நீனென்றமனமதில் நிண்ணயங்கொண்டிடு

நேசம்வைப்போர்க்கு நிச்சயந்தெரிந்திடும் ம

ஆங்காரமனதையறிவாலகற்றிடு

ஆனந்தமனமதில் ஞானமேதங்கிடும்

ஓங்காரமனதை யுள்ளேயடக்கிடு

ஒன்றுக்குள் ளொன்றதை யுகந்துஅறிந்திடு ம

திங்கானமனதை தில்லில்மாற்றிடு

தீன்தீன்முகம்மது தெளிவாய்யிலங்கிடும்

வாங்காமல்நின்றாக்கால் வடிவா துலங்கிடும்

ஏய்க்கும்நாபியாயென்னை விட்டகண்டிட ம

பூரணமனமதில் புகழோனைக்கண்டிடு
 புண்ணியர்கல்பினில் புகழ்துநிரைந்திடுங்
 காரணமனமதில் ஹாமீமாயிலங்கிடுங்
 காணாமல்காண்கவே காட்சியாய்நிரைந்திட

ம

ஆரணமனமதி ஸஹததுநிரைந்திடுங்
 ஐம்பத்தேதாரட்சரம் ஹம்தில் துலங்கிடும்
 மாரணமனமது மாயாமல்மாய்ந்திடும்
 மாயசூரபமாய் மஹமுதில் விலங்கிடும்

ம

தினென்றமனமதில் திக்கீரதுமுழங்கிடும்
 திடுக்கமேநீங்கியே தீதாரைக்காட்டிடும்
 மாநென்றமனமதில் வடிவாயிலங்கிடும்
 வாக்குமனதால் தாக்கும்ஹம்சது

ம

முகம்மதென்றமனமதில் முச்சடசிலங்கிடும்
 முத்துலக்கானதை மூமீனகண்டிடும்
 அஹமதுமனமதி லானந்தம்நிரைந்திடும்
 அஹதும்சமதை அறிவாலறிந்திடு

ம

தாத்துசீபத்தூரகசியம் அமைந்தது
 ஹயாத்துல்கஹுபாவைக் கருத்தால் தெரிந்திடு
 ஆத்துமாவானது அல்ஹம்தைக்கண்டிடு
 ஐனிலணுவதைமுகம்மதுமுகையதினுக்குகாட்டிடு

அகவல்.

—(0)—

காவை வ்ளைத்து
நானதிலே தான்பூட்டி
வாவதிலே நின்றேன்
வகையதை நானறிய
வாவதுதொபிள் வ்ளைந்தது
நிமிர்ந்து மீமாச்சு
ஆதம்மென்ற மீமை
அறிவில் தான்பூட்டி
புதமென்ற மீமை
புகழில் தான்மாட்டி
தினென்ற மீமை
தில்லில் தான்கட்டி
பிஸ்மீனென்ற மீமை
றேயில் தான்கூட்டி
முகம்மதென்ற மீமை
முன்னிறுத்தி
அஹமதென்ற மீமில்
அடைக்கலம் புகுந்தேன்
அணுவதுவையணு
வியரின் காண
ஆசையை நிறைவேற்றும்
முகம்மது முகையதினுக்கு
ஆதிரஹுமான் ஒன்
அருள்பெற காப்பு.

பூரணப்பொருள்.

இராகம்-சாவேரி தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி,

கண்டுபிடிப்பேன்

கமாலியத்தருளதை பூரணமாக

அனுபல்லவி.

வண்டுநிறைந்திடும் மண்டலமஹாமுதில்

சரணம் துள்ளல்

முத்தித்தவ சத்தித்தினம் எய்த்தித்திடுஞ்

சித்தத்தருள்

சு

தனியவன் ரசக்கலிமாவின் யமுதத்தை

யுறுதியால்வாங்கி

கனியாயிலங்கிட அணுவதைக்கண்டிட துள்ளல்

சித்தத்தருள் பத்தித்தினம் மத்தத்தென

முத்தித்தினம்

கண்டு

கண்டுவுரைத்திடும் மங்களக்குதுசியை விருப்பமு

டனாகி

கண்டுதொழுதிடக் கசடன் அகன்றிட துள்ளல்

ஆரைச்சொரி நூரைச்சேர் அகாரமருள்

மகாரத்திரு

கண்டு

கண்டுபிடிப்பதுங் கருத்தாலறிவதும் மன்னோன்

விதிப்படியே

தொண்டன்முகம்மது முகையதீனுக்கு துலங்க

இலங்க மயங்காமஹாமுதருள்

கண்டு

அட்டவணை.

பக்கம்

சாற்றுக்கவிகள்

நூலாசிரியன்கருத்து

கலிமா அகவல்

ஆரீபீன்மலை காப்புப்பதிகம்

3 பதங்கள்

7 முகையதின் ஆண்டவர் துதி

8 முகையதின் முனாசாத்து

15 உடலறிசிந்து

19 இஸ்லாம் நிலை

20 ஈமான் சிறப்பு

21 கண்ணின் விபரம்

22 ஐன்கலிமாச்சிந்து

32 அகவல்

33 குருமொழி

39 தெள்ஹீது முனாசாத்து

49 அந்தரத்தின் அகவல்

51 இன்கான் அமைப்பு

56 இருதய ஒளிவு

59 ஐனுல்லா பாட்டு

- 67 காதல் அறிவு
 70 அகவல்
 73 மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி
 77 நினைவுமாலை
 82 மனதின் அகவல்
 83 சிந்து
 85 அகவல்
 89 பூரணப்பொருள்

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	17	நிறைந்ததரு	நிறைந்ததிரு
1	18	ஹஹதாக	உஹதாக
37	19	யான்படைத்தேன்	யறியவேண்டி